

Slovenska izdaja

Informacije in objave

Letnik 63

27. januarja 2020

Vsebina

IV Informacije

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

Sodišče Evropske unije

2020/C 27/01	Zadnje objave Sodišča Evropske unije v Uradnem listu Evropske unije	1
--------------	---	---

V Objave

SODNI POSTOPKI

Sodišče

2020/C 27/02	Združeni zadevi C-609/17 in C-610/17: Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 19. novembra 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Työtuomioistuin – Finska) – Terveys- ja sosiaalialan neuvottelujärjestö (TSN) ry/Hyvinvointialan liitto ry (C-609/17) in Auto- ja Kuljetusalan Työntekijäliitto AKT ry/Satamaoperaattorit ry (C-610/17) (Predhodno odločanje – Socialna politika – Člen 153 PDEU – Minimalne varnostne in zdravstvene zahteve pri organizaciji delovnega časa – Direktiva 2003/88/ES – Člen 7 – Pravica do plačanega letnega dopusta najmanj štirih tednov – Člen 15 – Nacionalne določbe in določbe kolektivnih pogodb, ki so ugodnejše za varovanje varnosti in zdravja delavcev – Delavci, ki zaradi bolezni v obdobju plačanega letnega dopusta niso zmožni za delo – Zavrnitev prenosa tega dopusta, če neprenos ne povzroči dejanskega skrajšanja plačanega letnega dopusta na manj kot štiri tedne – Člen 31(2) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah – Neuporaba, ker ne gre za položaj, v katerem se izvaja pravo Unije v smislu člena 51(1) Listine o temeljnih pravicah)	2
--------------	--	---

2020/C 27/03	Zadeva C-198/18: Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 21. novembra 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Högsta domstolen – Švedska) – CeDe Group AB/KAN Sp. z o.o., v stečajju (Predhodno odločanje – Uredba (ES) št. 1346/2000 – Člena 4 in 6 – Postopki v primeru insolventnosti – Pravo, ki se uporablja – Postopek za evropski plačilni nalog – Neplačilo pogodbene terjatve pred stečajem – Ugovor pobota, ki temelji na pogodbeni terjatvi, nastali pred stečajem)	3
2020/C 27/04	Združeni zadevi C-203/18 in C-374/18: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 21. novembra 2019 (predloga za sprejetje predhodne odločbe Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen, Landgericht Köln – Nemčija) – Deutsche Post AG, Klaus Leymann/Land Nordrhein-Westfalen (C-230/18) in UPS Deutschland Inc. & Co. OHG, DPD Dynamic Parcel Distribution GmbH & Co. KG, Bundesverband Paket & Expresslogistik e.V./Deutsche Post AG (C-374/18) (Predhodno odločanje – Uredba (ES) št. 561/2006 – Cestni promet – Socialnopravne določbe – Vozila, ki se uporabljajo za dostavo pošilk kot del univerzalne poštne storitve – Izjeme – Vozila, ki se delno uporabljajo za takšno dostavo – Direktiva 97/67/ES – Člen 3(1) – „Univerzalna storitev“ – Pojem)	4
2020/C 27/05	Zadeva C-379/18: Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 21. novembra 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Bundesverwaltungsgericht – Nemčija) – Deutsche Lufthansa AG/Land Berlin („Predhodno odločanje – Zračni prevoz – Direktiva 2009/12/ES – Člena 3 in 6 – Člen 11(1) in (7) – Letališke pristojbine – Varstvo pravic uporabnikov letališča – Možnost upravnega organa letališča, da dogovori pristojbine, ki so nižje od tistih, ki jih je odobril neodvisni nadzorni organ – Pravna sredstva uporabnika letališča – Incidenter izpodbijanje pred civilnim sodiščem, ki odloča v skladu z načelom pravičnosti)	5
2020/C 27/06	Zadeva C-400/18: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 20. novembra 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Hof van Cassatie – Belgija) – Infohos/Belgische Staat (Predhodno odločanje – Obdavčenje – Davek na dodano vrednost (DDV) – Šesta direktiva 77/388/EGS – Člen 13(A)(1)(f) – Oprostitve – Storitve, ki jih opravijo neodvisne skupine oseb – Storitve, opravljene za člane in nečlane)	5
2020/C 27/07	Združene zadeve C-585/18, C-624/18 in C-625/18: Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 19. novembra 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Sąd Najwyższy – Poljska) – A. K./Krajowa Rada Sądownictwa (C-585/18) in CP (C-624/18), DO (C-625/18)/Sąd Najwyższy (Predhodno odločanje – Direktiva 2000/78/ES – Enako obravnavanje pri zaposlovanju in delu – Prepoved diskriminacije na podlagi starosti – Znižanje upokojitvene starosti sodnikov Sąd Najwyższy (vrhovno sodišče, Poljska) – Člen 9(1) – Pravica do vložitve pravnega sredstva – Člen 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah – Učinkovito sodno varstvo – Načelo neodvisnosti sodstva – Ustanovitev novega senata na Sąd Najwyższy (vrhovno sodišče), ki je med drugim pristojen v zadevah v zvezi z upokojitvijo sodnikov tega sodišča – Senat, sestavljen iz sodnikov, ki jih je na novo imenoval predsednik Republike Poljske na predlog nacionalnega sodnega sveta – Neodvisnost navedenega sveta – Pristojnost za zavrnitev uporabe nacionalne zakonodaje, ki ni skladna s pravom Unije – Primarnost prava Unije)	6
2020/C 27/08	Zadeva C-678/18: Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 21. novembra 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemska) – Procureur-Generaal bij de Hoge Raad der Nederlanden (Predhodno odločanje – Modeli – Uredba (ES) št. 6/2002 – Člen 90(1) – Začasni in zaščitni ukrepi – Pristojnost nacionalnih prvostopenjskih sodišč – Izključna pristojnost sodišč, določenih v tej določbi)	7
2020/C 27/09	Zadeva C-706/18: Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 20. novembra 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Raad voor Vreemdelingenbetwistingen – Belgija) – X/Belgische Staat (Predhodno odločanje – Področje svobode, varnosti in pravice – Politika priseljavanja – Pravica do združitve družine – Direktiva 2003/86/ES – Člen 5(4) – Odločitev o prošnji za združitev družine – Posledice neupoštevanja roka za sprejetje odločbe – Avtomatična izdaja dovoljenja za prebivanje)	8

2020/C 27/10	Zadeva C-737/18 P: Sodba Sodišča (deveti senat) z dne 20. novembra 2019 – Portugalska republika/Evropska komisija (Pritožba – Evropski kmetijski jamstveni sklad (EKJS) – Evropski kmetijski sklad za razvoj podeželja (EKSRP) – Odhodki, izključeni iz financiranja Evropske unije – Odhodki Portugalske republike).....	9
2020/C 27/11	Zadeva C-270/19 P: Pritožba, ki jo je WB vložila 28. marca 2019 zoper sklep Splošnega sodišča (tretji senat) z dne 23. januarja 2019 v zadevi T-579/18, WB/Komisija	9
2020/C 27/12	Zadeva C-271/19 P: Pritožba, ki jo je WB vložila 28. marca 2019 zoper sklep Splošnega sodišča (tretji senat) z dne 23. januarja 2019 v zadevi T-329/18, WB/Komisija	10
2020/C 27/13	Zadeva C-373/19: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesfinanzhof (Nemčija) 13. maja 2019 – Finanzamt München Abteilung III/Dubrovin & Tröger GbR - Aquatics.....	10
2020/C 27/14	Zadeva C-593/19: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesfinanzgericht (Außenstelle Graz) (Avstrija) 5. avgusta 2019 – SK Telecom Co. Ltd.....	11
2020/C 27/15	Zadeva C-607/19: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesgerichtshof (Nemčija) 12. avgusta 2019 – Husqvarna AB/Lidl E-Commerce International GmbH & Co. KG.....	11
2020/C 27/16	Zadeva C-641/19: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Amtsgericht Hamburg (Nemčija) 30. avgusta 2019 – EU/PE Digital GmbH	12
2020/C 27/17	Zadeva C-685/19: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Landgericht Frankenthal (Nemčija) 17. septembra 2019 – OK/Daimler AG	13
2020/C 27/18	Zadeva C-703/19: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Naczelny Sąd Administracyjny (Poljska) 24. septembra 2019 – J.K./Dyrektorowi Izby Administracji Skarbowej w Katowicach	14
2020/C 27/19	Zadeva C-707/19: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Sąd Rejonowy dla Łodzi (Poljska) 23. septembra 2019 – K.S./A.B.....	15
2020/C 27/20	Zadeva C-769/19: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Spetsializiran nakazatelen sad (Bolgarija) 21. oktobra 2019 – kazenski postopek zoper UC in TD	16
2020/C 27/21	Zadeva C-770/19: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Amtsgericht Nürnberg (Nemčija) 21. oktobra 2019 – Myflyright GmbH/SunExpressGünes Ekspres Havacilik A	16
2020/C 27/22	Zadeva C-772/19: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Verwaltungsgerichtshof (Avstrija) 22. oktobra 2019 – Bartosch Airport Supply Services GmbH/Zollamt Wien	17
2020/C 27/23	Zadeva C-775/19: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Finanzgericht Baden-Württemberg (Nemčija) 22. oktobra 2019 – 5th AVENUE Products Trading GmbH/Hauptzollamt Singen.....	17
2020/C 27/24	Zadeva C-784/19: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Administrativen sad Varna (Bolgarija) 22. oktobra 2019 – „TEAM POWER EUROPE“ EOOD/Direktor na Teritorialna direksia na Natsionalna agentsia za prihodite – Varna.....	18

2020/C 27/25	Zadeva C-785/19: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Landgericht Saarbrücken (Nemčija) 23. oktobra 2019 – Koch Media GmbH/HC	19
2020/C 27/26	Zadeva C-792/19: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Landgericht Köln (Nemčija) 28. oktobra 2019 – TUIfly GmbH/EUflight.de GmbH	20
2020/C 27/27	Zadeva C-797/19: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesfinanzhof (Nemčija) 24. oktobra 2019 – B-GmbH/Finanzamt D.	21
2020/C 27/28	Zadeva C-800/19: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Sąd Apelacyjny w Warszawie (Poljska) 30. oktobra 2019 – SM/Mittelbayerischer Verlag KG	22
2020/C 27/29	Zadeva C-801/19: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Upravni sud u Zagrebu (Hrvaška) 31. oktobra 2019 – FRANCK d.d., Zagreb/Ministarstvo financija Republike Hrvatske, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak, Zagreb	23
2020/C 27/30	Zadeva C-807/19: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Sofijski rayonen sad (Bolgarija) 4. novembra 2019 – „DSK Bank“ EAD in „FrontEx International“ EAD.	24
2020/C 27/31	Zadeva C-824/19: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Varhoven administrativen sad (Bolgarija) 12. novembra 2019 – TC, UB/Komisija za zaščita ot diskriminatsia, VA	24
2020/C 27/32	Zadeva C-830/19: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal de première instance de Namur (Belgija) 15. novembra 2019 – C.J./Région wallonne	25
2020/C 27/33	Zadeva C-848/19 P: Pritožba, ki jo je Zvezna republika Nemčija vložila 20. novembra 2019 zoper sodbo Splošnega sodišča (prvi razširjeni senat) z dne 10. septembra 2019 v zadevi T-883/16, Republika Poljska/Evropska komisija .	26
2020/C 27/34	Zadeva C-826/19 P: Pritožba, ki jo je Češka republika vložila 12. septembra 2019 zoper sodbo Splošnega sodišča (sedmi senat) z dne 26. novembra 2019 v zadevi T-629/17, Češka republika/Komisija	27

Splošno sodišče

2020/C 27/35	Zadeva T-607/15: Sodba Splošnega sodišča z dne 3. decembra 2019 – Yieh United Steel/Komisija (Damping – Uvoz hladno valjanih ploščatih izdelkov iz nerjavnega jekla s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Tajvana – Dokončne protidampinške dajatve – Izvedbena uredba (EU) 2015/1429 – Člen 2(3) in (5) Uredbe (ES) št. 1225/2009 [postal člen 2(3) in (5) Uredbe (EU) 2016/1036] – Člen 2(1) in (2) Uredbe št. 1225/2009 [postal člen 2(1) in (2) Uredbe 2016/1036] – Izračun normalne vrednosti – Izračun stroškov proizvodnje – Prodaje podobnega izdelka, namenjenega potrošnji na notranjem trgu države izvoznice)	29
2020/C 27/36	Zadeva T-808/17: Sodba Splošnega sodišča z dne 3. decembra 2019 – Pethke/EUIPO (Javni uslužbenci – Uradniki – Ocenjevalno poročilo – Pravilnost postopka ocenjevanja in postopka ocenjevanja na drugi stopnji – Dolžnost nepristranskosti drugostopenjskega ocenjevalca)	30

2020/C 27/37	Zadeva T-644/18: Sodba Splošnega sodišča z dne 28. novembra 2019 – August Wolff/EUIPO – Faes Farma (DermoFaes Atopiderm) (Znamka Evropske unije – Postopek z ugovorom – Prijava besedne znamke Evropske unije DermoFaes Atopiderm – Prejšnja besedna znamka Evropske unije Dermowas – Relativni razlogi za zavrnitev – Verjetnosti zmede – Člen 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001)	30
2020/C 27/38	Zadeva T-658/18: Sodba Splošnega sodišča z dne 3. decembra 2019 – Hästens Sängar/EUIPO (Upodobitev vzorca kvadratkov) (Znamka Evropske unije – Mednarodna registracija, v kateri je imenovana Evropska unija – Figurativna znamka, ki upodablja vzorec kvadratkov – Absolutni razlog za zavrnitev – Opisnost – Neobstoj razlikovalnega učinka – Člen 7(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001)	31
2020/C 27/39	Zadeva T-665/18: Sodba Splošnega sodišča z dne 28. novembra 2019 – Soundio/EUIPO – Telefónica Germany (Vibble) (Znamka Evropske unije – Postopek z ugovorom – Mednarodna registracija, v kateri je imenovana Evropska unija – Besedna znamka Vibble – Prejšnja nemška besedna znamka vybe – Relativni razlog za zavrnitev – Verjetnost zmede – Člen 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001)	32
2020/C 27/40	Zadeva T-726/18: Sodba Splošnega sodišča z dne 28. novembra 2019 – Mélin/Parlament (Pravo institucij – Pravilnik o povračilu in nadomestilu stroškov poslancem Evropskega parlamenta – Nadomestilo za parlamentarno pomoč – Izterjava neupravičeno izplačanih zneskov – Obveznost obrazložitve – Neposredovanje priloge k sklepu, s katerim je odrejena izterjava)	32
2020/C 27/41	Zadeva T-736/18: Sodba Splošnega sodišča z dne 28. novembra 2019 – Runnebaum Invest/EUIPO – Berg Toys Beheer (Bergsteiger) (Znamka Evropske unije – Postopek z ugovorom – Prijava besedne znamke Evropske unije Bergsteiger – Prejšnje besedna beneluška znamka ter figurativna in besedna znamka Evropske unije BERG – Relativni razlog za zavrnitev – Člen 47(1) in (2) Uredbe (EU) 2017/1001 – Dopustnost zahteve dokaza resne in dejanske uporabe – Neobstoj verjetnosti zmede – Člen 8(1)(b) Uredbe 2017/1001)	33
2020/C 27/42	Zadeva T-672/18: Sklep Splošnega sodišča z dne 22. novembra 2019 – Pyke/EUIPO – Paglieri (CLIOMAKEUP) (Znamka Evropske unije – Postopek z ugovorom – Umik ugovora – Ustavitev postopka)	34
2020/C 27/43	Zadeva T-525/19 RII: Sklep predsednika Splošnega sodišča z dne 11. novembra 2019 – Interling in drugi/Komisija (Začasna odredba – Program z imenom „Podpora EU za čist zrak na Kosovu“ – Postopek javnega razpisa EuropeAid/140043/DH/WKS/XK – Sklep o zavrnitvi odloga izvršitve odločbe o izključitvi ponudnika iz nadaljevanja postopka – Nov predlog za izdajo začasne odredbe – Člen 159 Poslovnika – Nedopustnost)	35
2020/C 27/44	Zadeva T-730/19: Tožba, vložena 25. oktobra 2019 – PNB Banka in drugi/ECB	35
2020/C 27/45	Zadeva T-732/19: Tožba, vložena 25. oktobra 2019 – PNB Banka in drugi/SRB	36
2020/C 27/46	Zadeva T-740/19: Tožba, vložena 31. oktobra 2019 – Laird/Komisija	38
2020/C 27/47	Zadeva T-741/19: Tožba, vložena 31. oktobra 2019 – Sedgwick Overseas/Komisija	39
2020/C 27/48	Zadeva T-742/19: Tožba, vložena 31. oktobra 2019 – Chemring Group in CHG Overseas/Komisija	41
2020/C 27/49	Zadeva T-743/19: Tožba, vložena 31. oktobra 2019 – Hyperion Insurance Group in HIG Finance/Komisija	43

2020/C 27/50	Zadeva T-745/19: Tožba, vložena 31. oktobra 2019 – Spirax-Sarco Engineering in Spirax-Sarco Overseas/Komisija	44
2020/C 27/51	Zadeva T-747/19: Tožba, vložena 31. oktobra 2019 – DS Smith in DS Smith International/Komisija	46
2020/C 27/52	Zadeva T-748/19: Tožba, vložena 1. novembra 2019 – The Vitec Group/Komisija	48
2020/C 27/53	Zadeva T-751/19: Tožba, vložena 4. novembra 2019 – Reckitt Benckiser Investments in drugi/Komisija	49
2020/C 27/54	Zadeva T-752/19: Tožba, vložena 5. novembra 2019 – Inchape/Komisija	51
2020/C 27/55	Zadeva T-754/19: Tožba, vložena 7. novembra 2019 – Stagecoach Group/Komisija	53
2020/C 27/56	Zadeva T-755/19: Tožba, vložena 6. novembra 2019 – BBA International Investments/Komisija	54
2020/C 27/57	Zadeva T-756/19: Tožba, vložena 7. novembra 2019 – WPP Jubilee in drugi/Komisija	56
2020/C 27/58	Zadeva T-758/19: Tožba, vložena 8. novembra 2019 – W.S. Atkins International/Komisija	57
2020/C 27/59	Zadeva T-759/19: Tožba, vložena 8. novembra 2019 – Yalwen/Komisija	59
2020/C 27/60	Zadeva T-777/19: Tožba, vložena 12. novembra 2019 – CAPA in drugi/Komisija	61
2020/C 27/61	Zadeva T-791/19: Tožba, vložena 15. novembra 2019 – Sped-Pro S.A./Komisija	61
2020/C 27/62	Zadeva T-801/19: Tožba, vložena 20. novembra 2019 – DTE Systems/EUIPO – Speed-Buster (PedalBox +)	63
2020/C 27/63	Zadeva T-805/19: Tožba, vložena 21. novembra 2019 – Ultrasun/EUIPO (ultrasun)	64
2020/C 27/64	Zadeva T-806/19: Tožba, vložena 21. novembra 2019 – Govern d'Andorra/EUIPO (Andorra)	64
2020/C 27/65	Zadeva T-808/19: Tožba, vložena 25. novembra 2019 – Silgan International in Silgan Closures/Komisija	65
2020/C 27/66	Zadeva T-809/19: Tožba, vložena 22. novembra 2019 – Liga Nacional de Fútbol Profesional/EUIPO (El Clasico)	66
2020/C 27/67	Zadeva T-814/19: Tožba, vložena 22. novembra 2019 – Nutravita/EUIPO - Pegaso (nutravita Healthy Mind, Body & Soul)	67
2020/C 27/68	Zadeva T-817/19: Tožba, vložena 27. novembra 2019 – Olimp Laboratories/EUIPO - OmniVision (Hydrovision)	68

2020/C 27/69	Zadeva T-818/19: Tožba, vložena 27. novembra 2019 – Dvectis CZ/EUIPO – Yado (Podporne blazine).....	69
2020/C 27/70	Zadeva T-819/19: Tožba, vložena 2. decembra 2019 – Man and Machine/EUIPO – Bim Freelance (bim ready).....	70
2020/C 27/71	Zadeva T-821/19: Tožba, vložena 2. decembra 2019 – Herlyn in Beck/EUIPO - Brillux (B.home).....	70
2020/C 27/72	Zadeva T-822/19: Tožba, vložena 3. decembra 2019 – Asoliva in Anierac/Komisija	71
2020/C 27/73	Zadeva T-189/18: Sklep Splošnega sodišča z dne 25. novembra 2019 – Lipitalia 2000 in Assograssi/Komisija	72
2020/C 27/74	Zadeva T-290/19: Sklep Splošnega sodišča z dne 26. novembra 2019 – Stada Arzneimittel/EUIPO (Upodobitev dveh druga nad drugo razporejenih upognjenih rdečih črt)	72

IV

(Informacije)

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

SODIŠČE EVROPSKE UNIJE

Zadnje objave Sodišča Evropske unije v Uradnem listu Evropske unije*(2020/C 27/01)***Zadnja objava**

UL C 19, 20.1.2020

Prejšnje objave

UL C 10, 13.1.2020

UL C 432, 23.12.2019

UL C 423, 16.12.2019

UL C 413, 9.12.2019

UL C 406, 2.12.2019

UL C 399, 25.11.2019

Ta besedila so na voljo na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Objave)

SODNI POSTOPKI

SODIŠČE

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 19. novembra 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Työtuomioistuin – Finska) – Terveys- ja sosiaalialan neuvottelujärjestö (TSN) ry/Hyvinvointialan liitto ry (C-609/17) in Auto- ja Kuljetusalan Työntekijäliitto AKT ry/Satamaoperaattorit ry (C-610/17)

(Združeni zadevi C-609/17 in C-610/17) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Socialna politika – Člen 153 PDEU – Minimalne varnostne in zdravstvene zahteve pri organizaciji delovnega časa – Direktiva 2003/88/ES – Člen 7 – Pravica do plačanega letnega dopusta najmanj štirih tednov – Člen 15 – Nacionalne določbe in določbe kolektivnih pogodb, ki so ugodnejše za varovanje varnosti in zdravja delavcev – Delavci, ki zaradi bolezni v obdobju plačanega letnega dopusta niso zmožni za delo – Zavrnitev prenosa tega dopusta, če neprenos ne povzroči dejanskega skrajšanja plačanega letnega dopusta na manj kot štiri tedne – Člen 31(2) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah – Neuporaba, ker ne gre za položaj, v katerem se izvaja pravo Unije v smislu člena 51(1) Listine o temeljnih pravicah)

(2020/C 27/02)

Jezik postopka: finščina

Predložitevno sodišče

Työtuomioistuin

Stranke v postopku v glavni stvari

(Zadeva C-609/17)

Tožeča stranka: Terveys- ja sosiaalialan neuvottelujärjestö (TSN) ry

Tožena stranka: Hyvinvointialan liitto ry

Ob udeležbi: Fimlab Laboratoriot Oy

(Zadeva C-610/17)

Tožeča stranka: Auto- ja Kuljetusalan Työntekijäliitto AKT ry

Tožena stranka: Satamaoperaattorit ry

Ob udeležbi: Kemi Shipping Oy

Izrek

1. Člen 7(1) Direktive 2003/88/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. novembra 2003 o določenih vidikih organizacije delovnega časa je treba razlagati tako, da ne nasprotuje nacionalnim predpisom in kolektivnim pogodbam, ki določajo, da se dodelijo dnevi plačanega letnega dopusta, ki presegajo minimalno trajanje štirih tednov, določeno v navedeni določbi, pri čemer je prenos teh dni dopusta zaradi bolezni izključen.

2. Člen 31(2) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah v povezavi z njenim členom 51(1) je treba razlagati tako, da se ne uporablja v primeru takšnih nacionalnih predpisov in kolektivnih pogodb.

(¹) UL C 13, 15.1.2018.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 21. novembra 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Högsta domstolen – Švedska) – CeDe Group AB/KAN Sp. z o.o., v stečaju

(Zadeva C-198/18) (¹)

(Predhodno odločanje – Uredba (ES) št. 1346/2000 – Člena 4 in 6 – Postopki v primeru insolventnosti – Pravo, ki se uporablja – Postopek za evropski plačilni nalog – Neplačilo pogodbene terjatve pred stečajem – Ugovor pobota, ki temelji na pogodbeni terjatvi, nastali pred stečajem)

(2020/C 27/03)

Jezik postopka: švedščina

Predložitveno sodišče

Högsta domstolen

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: CeDe Group AB

Tožena stranka: KAN Sp. z o.o., v stečaju

Izrek

Člen 4 Uredbe Sveta (ES) št. 1346/2000 z dne 29. maja 2000 o postopkih v primeru insolventnosti, kakor je bila spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 788/2008 z dne 24. julija 2008, je treba razlagati tako, da se ne uporablja za tožbo, ki jo je vložil stečajni upravitelj družbe v stečaju s sedežem v prvi državi članici, za plačilo blaga, ki je bilo dobavljeno na podlagi pogodbe, ki sta jo stranki sklenili pred uvedbo postopka v primeru insolventnosti zoper to družbo, zoper drugo družbo sopogodbenico, ki ima sedež v drugi državi članici.

(¹) UL C 190, 4.6.2018.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 21. novembra 2019 (predloga za sprejetje predhodne odločbe Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen, Landgericht Köln – Nemčija) – Deutsche Post AG, Klaus Leymann/Land Nordrhein-Westfalen (C-230/18) in UPS Deutschland Inc. & Co. OHG, DPD Dynamic Parcel Distribution GmbH & Co. KG, Bundesverband Paket & Expresslogistik e.V./Deutsche Post AG (C-374/18)

(Združeni zadevi C-203/18 in C-374/18) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Uredba (ES) št. 561/2006 – Cestni promet – Socialnopravne določbe – Vozila, ki se uporabljajo za dostavo pošilk kot del univerzalne poštne storitve – Izjeme – Vozila, ki se delno uporabljajo za takšno dostavo – Direktiva 97/67/ES – Člen 3(1) – „Univerzalna storitev“ – Pojem)

(2020/C 27/04)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen, Landgericht Köln

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožče stranke: Deutsche Post AG, Klaus Leymann (C-230/18), UPS Deutschland Inc. & Co. OHG, DPD Dynamic Parcel Distribution GmbH & Co. KG, Bundesverband Paket & Expresslogistik e.V. (C-374/18)

Toženi stranki: Land Nordrhein-Westfalen (C-203/18), Deutsche Post AG (C-374/18)

Izrek

1. Določbo nacionalnega prava, kot je ta iz postopka v glavni stvari, s katero so dobesečno prevzete določbe člena 13(1)(d) Uredbe (ES) št. 561/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o usklajevanju določene socialne zakonodaje v zvezi s cestnim prometom in spremembi uredb Sveta (EGS) št. 3821/85 in (ES) št. 2135/98 ter razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 3820/85, kakor je bila spremenjena z Uredbo (EU) št. 165/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. februarja 2014, v delu, v katerem se ta določba nacionalnega prava uporablja za vozila z največjo dovoljeno maso, ki presega 2,8 tone, vendar ne presega 3,5 tone, zaradi česar ta vozila ne spadajo na področje uporabe Uredbe št. 561/2006, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 165/2014, je treba razlagati izključno na podlagi prava Unije, kot ga razlaga Sodišče, če se te določbe neposredno in brezpogojno uporabljajo za takšna vozila na podlagi nacionalnega prava.
2. Člen 13(1)(d) Uredbe št. 561/2006, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 165/2014, je treba razlagati tako, da se izjema, ki jo ta člen določa, nanaša le na vozila ali kombinacije vozil, ki se med določenim prevozom uporabljajo izključno za dostavo pošilk kot del univerzalne poštne storitve.
3. Člen 3(1) Direktive 97/67/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. decembra 1997 o skupnih pravilih za razvoj notranjega trga poštne storitve in za izboljšanje kakovosti storitve, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2008/6/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. februarja 2008, je treba razlagati tako, da dejstvo, da se v povezavi s pošiljko opravljajo dodatne storitve – kot so pobiranje brez časovnega okvira in s časovnim okvirom, vizualno preverjanje starosti, plačilo po povzetju, odkupnina do 31,5 kilograma, storitev preusmeritve, navodila v primeru neuspešne dostave ter dostava na zeleni dan in v izbranem časovnem okviru – onemogoča, da se ta pošiljka na podlagi te določbe opredeli kot del „univerzalne storitve“ in zato kot pošiljka, dostavljena „kot del univerzalne storitve“, za uporabo izjeme iz člena 13(1)(d) Uredbe št. 561/2006, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 165/2014.

⁽¹⁾ UL C 231, 2.7.2018
UL C 328, 17.9.2018.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 21. novembra 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Bundesverwaltungsgericht – Nemčija) – Deutsche Lufthansa AG/Land Berlin

(Zadeva C-379/18) ⁽¹⁾

(„Predhodno odločanje – Zračni prevoz – Direktiva 2009/12/ES – Člena 3 in 6 – Člen 11(1) in (7) – Letališke pristojbine – Varstvo pravic uporabnikov letališča – Možnost upravnega organa letališča, da dogovori pristojbine, ki so nižje od tistih, ki jih je odobril neodvisni nadzorni organ – Pravna sredstva uporabnika letališča – Incidenter izpodbijanje pred civilnim sodiščem, ki odloča v skladu z načelom pravičnosti)

(2020/C 27/05)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Bundesverwaltungsgericht

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Deutsche Lufthansa AG

Tožena stranka: Land Berlin

Ob udeležbi: Berliner Flughafen GmbH, Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Izrek

1. Direktivo 2009/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2009 o letaliških pristojbinah, zlasti člen 3, člen 6(5)(a) ter člen 11(1) in (7), je treba razlagati tako, da nasprotuje nacionalni določbi, na podlagi katere lahko upravni organ letališča z uporabnikom letališča določi drugačne letališke pristojbine od tistih, ki jih je vzpostavil ta upravni organ in ki jih je odobril neodvisni nadzorni organ v smislu te direktive.
2. Direktivo 2009/12 je treba razlagati tako, da nasprotuje razlagi nacionalnega prava, v skladu s katero uporabnik letališča ne more neposredno izpodbijati odločbe neodvisnega nadzornega organa o odobritvi sistema letaliških pristojbin, temveč lahko pred civilnim sodiščem vloži tožbo zoper upravni organ letališča in se ob tem sklicuje le na to, da pristojbina, določena v sistemu letaliških pristojbin, ki jo mora plačati ta uporabnik, ni določena pravično.

⁽¹⁾ UL C 276, 6.8.2018.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 20. novembra 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Hof van Cassatie – Belgija) – Infohos/Belgische Staat

(Zadeva C-400/18) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Obdavčenje – Davek na dodano vrednost (DDV) – Šesta direktiva 77/388/EGS – Člen 13(A)(1)(f) – Oprostitve – Storitve, ki jih opravijo neodvisne skupine oseb – Storitve, opravljene za člane in nečlane)

(2020/C 27/06)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Hof van Cassatie

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Infohos

Tožena stranka: Belgische Staat

Izrek

Člen 13(A)(1)(f) Šeste direktive Sveta z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (77/388/EGS) je treba razlagati tako, da nasprotuje nacionalni določbi, kot je ta iz postopka v glavni stvari, s katero se odobritev oprostitve davka na dodano vrednost (DDV) pogojuje s tem, da neodvisne skupine oseb storitve opravljajo izključno za svoje člane, zaradi česar so take skupine, ki storitve opravljajo tudi za nečlane, v celoti zavezane za DDV, vključno za storitve, ki jih opravljajo za svoje člane.

(¹) UL C 301, 27.8.2018.

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 19. novembra 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Sąd Najwyższy – Poljska) – A. K./Krajowa Rada Sądownictwa (C-585/18) in CP (C-624/18), DO (C-625/18)/Sąd Najwyższy

(Združene zadeve C-585/18, C-624/18 in C-625/18) (¹)

(Predhodno odločanje – Direktiva 2000/78/ES – Enako obravnavanje pri zaposlovanju in delu – Prepoved diskriminacije na podlagi starosti – Znižanje upokojitvene starosti sodnikov Sąd Najwyższy (vrhovno sodišče, Poljska) – Člen 9(1) – Pravica do vložitve pravnega sredstva – Člen 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah – Učinkovito sodno varstvo – Načelo neodvisnosti sodstva – Ustanovitev novega senata na Sąd Najwyższy (vrhovno sodišče), ki je med drugim pristojen v zadevah v zvezi z upokojitvijo sodnikov tega sodišča – Senat, sestavljen iz sodnikov, ki jih je na novo imenoval predsednik Republike Poljske na predlog nacionalnega sodnega sveta – Neodvisnost navedenega sveta – Pristojnost za zavrnitev uporabe nacionalne zakonodaje, ki ni skladna s pravom Unije – Primarnost prava Unije)

(2020/C 27/07)

Jezik postopka: poljščina

Predložitevno sodišče

Sąd Najwyższy

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: A. K. (C-585/18), CP (C-624/18), DO (C-625/18)

Toženi stranki: Krajowa Rada Sądownictwa (C-585/18), Sąd Najwyższy, (C-624/18), (C-625/18)

Ob udeležbi: Prokurator Generalny, ki ga zastopa Prokuratura Krajowa

Izrek

1. Na vprašanja, ki jih je Izba Pracy i Ubezpieczeń Społecznych (senat za delovno pravo in pravo socialne varnosti) Sąd Najwyższy (vrhovno sodišče, Poljska) postavilo v zadevi C-585/18, in na prvo vprašanje, ki ga je to sodišče postavilo v zadevah C-624/18 in C-625/18, ni več treba odgovoriti.
2. Na drugo in tretje vprašanje, ki ju je navedeno sodišče postavilo v zadevah C-624/18 in C-625/18, je treba odgovoriti:

Člen 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah in člen 9(1) Direktive Sveta 2000/78/ES z dne 27. novembra 2000 o splošnih okvirih enakega obravnavanja pri zaposlovanju in delu je treba razlagati tako, da nasprotujeta temu, da bi lahko spori o uporabi prava Unije spadali v izključno pristojnost organa, ki ni neodvisno in nepristransko sodišče v smislu prve od teh določb. Tako je, če objektivni pogoji, v katerih je bil zadevni organ ustanovljen, in značilnosti tega organa ter način, na katerega so bili njegovi člani imenovani, pri pravnih subjektih lahko povzročijo legitimne dvome v zvezi z zavarovanostjo tega organa pred zunanjimi dejavniki, zlasti neposrednimi ali posrednimi vplivi zakonodajne in izvršilne oblasti, in njegovo nevtralnostjo v razmerju do nasprotujočih si interesov, ter lahko tako privedejo do neobstoja vtisa neodvisnosti in nepristranskosti navedenega organa, kar bi lahko omajalo zaupanje, ki ga mora v demokratični družbi pri navedenih pravnih subjektih zbujati pravosodje. Predložitveno sodišče mora ob upoštevanju vseh upoštevanih elementov, ki jih ima na voljo, ugotoviti, ali je tako pri organu, kot je disciplinski senat Sąd Najwyższy (vrhovno sodišče).

V takem primeru je treba načelo primarnosti prava Unije razlagati tako, da predložitvenemu sodišču nalaga, da ne uporabi določbe nacionalnega prava, ki pristojnost za odločanje o sporih o glavni stvari pridružuje navedenemu organu, tako da lahko te preuči sodišče, ki izpolnjuje zgoraj navedeni zahteve po neodvisnosti in nepristranskosti, ter ki bi bilo na zadevnem področju pristojno, če navedena določba tega ne bi preprečevala.

⁽¹⁾ UL C 44, 4.2.2019.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 21. novembra 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemska) – Procureur-Generaal bij de Hoge Raad der Nederlanden

(Zadeva C-678/18) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Modeli – Uredba (ES) št. 6/2002 – Člen 90(1) – Začasni in zaščitni ukrepi – Pristojnost nacionalnih prvostopenjskih sodišč – Izključna pristojnost sodišč, določenih v tej določbi)

(2020/C 27/08)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Hoge Raad der Nederlanden

Stranka v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Procureur-Generaal bij de Hoge Raad der Nederlanden

Izrek

Člen 90(1) Uredbe Sveta (ES) št. 6/2002 z dne 12. decembra 2001 o modelih Skupnosti je treba razlagati tako, da določa, da so sodišča držav članic, ki so pristojna za izdajo začasnih ali zaščitnih ukrepov v zvezi z nacionalnim modelom, pristojna tudi za izdajo takih ukrepov v zvezi z modelom Skupnosti.

(¹) UL C 25, 21.1.2019.

**Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 20. novembra 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Raad voor
Vreemdelingenbetwistingen – Belgija) – X/Belgische Staat**

(Zadeva C-706/18) (¹)

**(Predhodno odločanje – Področje svobode, varnosti in pravice – Politika priseljevanja – Pravica do združitve
družine – Direktiva 2003/86/ES – Člen 5(4) – Odločitev o prošnji za združitev družine – Posledice neupoštevanja
roka za sprejetje odločbe – Avtomatična izdaja dovoljenja za prebivanje)**

(2020/C 27/09)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: X

Tožena stranka: Belgische Staat

Izrek

Direktivo Sveta 2003/86/ES z dne 22. septembra 2003 o pravici do združitve družine je treba razlagati tako, da nasprotuje nacionalni ureditvi, v skladu s katero morajo pristojni nacionalni organi, če odločba ni izdana po poteku šestih mesecev od datuma vložitve prošnje za združitev družine, po uradni dolžnosti izdati dovoljenje za prebivanje vlagatelju prošnje, ne da bi jim bilo treba predhodno ugotoviti, ali ta dejansko izpolnjuje pogoje za prebivanje v državi članici gostiteljici v skladu s pravom Unije.

(¹) UL C 35, 28.1.2019.

Sodba Sodišča (deveti senat) z dne 20. novembra 2019 – Portugalska republika/Evropska komisija**(Zadeva C-737/18 P) ⁽¹⁾****(Pritožba – Evropski kmetijski jamstveni sklad (EKJS) – Evropski kmetijski sklad za razvoj podeželja (EKSRP) – Odhodki, izključeni iz financiranja Evropske unije – Odhodki Portugalske republike)**

(2020/C 27/10)

Jezik postopka: portugalsčina

Stranki

Pritožnica: Portugalska republika (zastopniki: L. Inez Fernandes, J. Saraiva de Almeida, P. Barros da Costa in P. Estêvão, agenti)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija (zastopnika: A. Sauka in B. Rechen, agenta)

Izrek

1. Pritožba se zavrne.
2. Portugalski republiki se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 35, 28.1.2019.

Pritožba, ki jo je WB vložila 28. marca 2019 zoper sklep Splošnega sodišča (tretji senat) z dne 23. januarja 2019 v zadevi T-579/18, WB/Komisija

(Zadeva C-270/19 P)

(2020/C 27/11)

Jezik postopka: romunščina

Stranki

Pritožnica: WB (zastopnica: N. Ciocea, avokată)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Sodišče (sedmi senat) je s sklepom z dne 3. decembra 2019 pritožbo zavrnilo kot očitno neutemeljeno.

Pritožba, ki jo je WB vložila 28. marca 2019 zoper sklep Splošnega sodišča (tretji senat) z dne 23. januarja 2019 v zadevi T-329/18, WB/Komisija

(Zadeva C-271/19 P)

(2020/C 27/12)

Jezik postopka: romunščina

Stranki

Pritožnica: WB (zastopnica: N. Ciocea, avokatā)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Sodišče (sedmi senat) je s sklepom z dne 3. decembra 2019 pritožbo zavrnilo kot očitno neutemeljeno.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesfinanzhof (Nemčija) 13. maja 2019 – Finanzamt München Abteilung III/Dubrovin & Tröger GbR - Aquatics

(Zadeva C-373/19)

(2020/C 27/13)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Bundesfinanzhof

Stranki v postopku v glavni stvari

Vlagatelj revizije: Finanzamt München III (Nemčija)

Nasprotna stranka v revizijskem postopku: Dubrovin & Tröger GbR - Aquatics

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali pod pojem šolskega ali univerzitetnega izobraževanja v smislu člena 132(1)(i) in (j) Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost ⁽¹⁾ spada tudi poučevanje plavanja?
2. Ali lahko priznanje organizacije v smislu člena 132(1)(i) Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost kot organizacije, katere namen je podoben namenu oseb javnega prava, ki so namenjene izobraževanju otrok ali mladine, šolskemu ali univerzitetnemu izobraževanju, poklicnemu usposabljanju ali prekvalifikaciji, izhaja iz dejstva, da gre pri poučevanju, ki ga opravlja ta organizacija, za učenje osnovne sposobnosti (v tem primeru plavanja)?
3. Če je odgovor na drugo vprašanje nikalen: Ali je pogoj za oprostitev plačila davka v skladu s členom 132(1)(j) Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost, da je davčni zavezanec samostojni podjetnik?

⁽¹⁾ UL 2006, L 347, str. 1.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesfinanzgericht (Außenstelle Graz) (Avstrija) 5. avgusta 2019
– SK Telecom Co. Ltd.**

(Zadeva C-593/19)

(2020/C 27/14)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Bundesfinanzgericht

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica: SK Telecom Co. Ltd.

Nasprotna stranka v pritožbenem postopku: Finanzamt Graz-Stadt

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 59a(b) Direktive 2006/112/ES ⁽¹⁾ v različici iz člena 2 Direktive 2008/8/ES ⁽²⁾ razlagati tako, da gre pri uporabi gostovanja v državi članici v obliki dostopa do telekomunikacijskega omrežja v državi za namene vzpostavitve dohodnih in odhodnih povezav s strani „končne stranke, ki ni davčni zavezanec“ in ki je v državi začasno, za „uporabo in potrošnjo“ v državi, zaradi česar je mogoče kraj opravljanja storitev prenesti iz tretje države v to državo članico, čeprav tako upravljavec mobilne telefonije, ki je opravil storitve, kot tudi končna stranka nimata sedeža na ozemlju Skupnosti in končna stranka tudi nima stalnega ali običajnega prebivališča na ozemlju Skupnosti?
2. Ali je treba člen 59a(b) Direktive 2006/112/ES v različici iz člena 2 Direktive 2008/8/ES razlagati tako, da je mogoče kraj opravljanja telekomunikacijskih storitev, kot je opisano v vprašanju 1, ki so v skladu s členom 59 Direktive 2006/112/ES v različici iz člena 2 Direktive 2008/8/ES izven Skupnosti, prenesti na ozemlje države članice, čeprav tako upravljavec mobilne telefonije, ki je opravil storitve, kot tudi končna stranka nimata sedeža na ozemlju Skupnosti in končna stranka tudi nima stalnega ali običajnega prebivališča na ozemlju Skupnosti, le zato, ker za telekomunikacijske storitve v tretji državi ni določena dajatev, ki bi bila primerljiva z davkom na dodano vrednost (v nadaljevanju: DDV), kakršnega pozna pravo Unije?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL 2006, L 347, str. 1).

⁽²⁾ Direktiva Sveta 2008/8/ES z dne 12. februarja 2008 o spremembi Direktive 2006/112/ES glede kraja opravljanja storitev (UL 2008, L 44, str. 11).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesgerichtshof (Nemčija) 12. avgusta 2019 – Husqvarna AB/Lidl
E-Commerce International GmbH & Co. KG**

(Zadeva C-607/19)

(2020/C 27/15)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Bundesgerichtshof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Husqvarna AB

Tožena stranka: Lidl E-Commerce International GmbH & Co. KG

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je v primeru nasprotne tožbe za razveljavitev, ki je bila vložena pred iztekom petletnega obdobja neuporabe, določitev trenutka, ki je v okviru uporabe člena 51(1)(a) Uredbe o znamki Skupnosti ⁽¹⁾ in člena 58(1)(a) Uredbe o znamki Unije ⁽²⁾ odločilen za izračun obdobja neuporabe, zajeta z določbami Uredbe o znamki Skupnosti in Uredbe o znamki Evropske unije?
2. Če je treba na prvo vprašanje odgovoriti pritrdilno: Ali je treba pri izračunu petletnega obdobja neuporabe v skladu s členom 51(1)(a) Uredbe o znamki Skupnosti in členom 58(1)(a) Uredbe o znamki Evropske unije v primerih nasprotne tožbe za razveljavitev znamke Unije, vložene pred iztekom petletnega obdobja neuporabe, upoštevati trenutek vložitve nasprotne tožbe ali trenutek zadnje obravnave na pritožbeni stopnji?

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 6. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (UL 2009, L 78, str. 1).

⁽²⁾ Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 2017/1001 z dne 14. junija 2017 o blagovni znamki Evropske unije (UL 2017, L 154, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Amtsgericht Hamburg (Nemčija) 30. avgusta 2019 – EU/PE Digital GmbH

(Zadeva C-641/19)

(2020/C 27/16)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Amtsgericht Hamburg

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: EU

Tožena stranka: PE Digital GmbH

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 14(3) Direktive 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 ⁽¹⁾ ob upoštevanju njene uvodne izjave 50 razlagati tako, da je treba „znesek, ki je sorazmeren s storitvami, opravljenimi do trenutka, ko je potrošnik trgovca obvestil, da uveljavlja navedeno pravico, v primerjavi s celotnim obsegom pogodbe“, ki ga mora plačati potrošnik, pri pogodbi, katere predmet ni enotna storitev, ampak storitev, sestavljena iz več delnih storitev, izračunati zgolj na način pro rata temporis, če potrošnik za storitev sicer plačuje na način pro rata temporis, vendar se delne storitve opravijo različno hitro?
2. Ali je treba člen 14(3) Direktive 2011/83 razlagati tako, da je treba „znesek, ki je sorazmeren s storitvami, opravljenimi do trenutka, ko je potrošnik trgovca obvestil, da uveljavlja navedeno pravico, v primerjavi s celotnim obsegom pogodbe“, ki ga mora plačati potrošnik, izračunati zgolj na način pro rata temporis tudi v primeru, če se neka (delna) storitev sicer opravlja stalno, vendar ima na začetku pogodbenega razmerja večjo ali manjšo vrednost za potrošnika?

3. Ali je treba člen 2, točka 11, Direktive 2011/83 in člen 2, točka 1, Direktive (EU) 2019/770 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 ⁽²⁾ razlagati tako, da so lahko „digitalna vsebina“ v smislu člena 2, točka 11, Direktive 2011/83 in člena 2, točka 1, Direktive 2019/770 tudi datoteke, ki se dobavijo kot delna storitev v okviru storitve, ki je bila opravljena zlasti kot „digitalna storitev“ v smislu člena 2, točka 2, Direktive 2019/770, kar pomeni, da bi lahko trgovec na podlagi člena 16(m) Direktive 2011/83 glede te delne storitve ugovarjal pravici do odstopa od pogodbe, potrošnik pa bi lahko, če trgovcu to ne bi uspelo, v celoti odstopil od pogodbe in mu zaradi člena 14(4)(b)(ii) Direktive 2011/83 za to delno storitev ne bi bilo treba plačati odškodnine?
4. Ali je treba člen 14(3) Direktive 2011/83 ob upoštevanju njene uvodne izjave 50 razlagati tako, da je skupna pogodbeno dogovorjena cena storitve „pretirana“ v smislu člena 14(3), tretji stavek, Direktive 2011/83, če je precej višja od skupne cene, ki jo je isti trgovec za vsebinsko enako storitev, za enako obdobje in tudi sicer pod enakimi okvirnimi pogoji dogovoril z drugim potrošnikom?

⁽¹⁾ Direktiva 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o pravicah potrošnikov, spremembi Direktive Sveta 93/13/EGS in Direktive 1999/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Sveta 85/577/EGS in Direktive 97/7/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL 2011, L 304, str. 64)

⁽²⁾ Direktiva (EU) 2019/770 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o nekaterih vidikih pogodb o dobavi digitalne vsebine in digitalnih storitev (UL 2019, L 136, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Landgericht Frankenthal (Nemčija) 17. septembra 2019 – OK/Daimler AG

(Zadeva C-685/19)

(2020/C 27/17)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Landgericht Frankenthal

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: OK

Tožena stranka: Daimler AG

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 5(2), drugi stavek, točka (a), Uredbe (ES) št. 715/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2007 o homologaciji motornih vozil glede na emisije iz lahkih potniških in gospodarskih vozil (Euro 5 in Euro 6) in o dostopu do informacij o popravilu in vzdrževanju vozil ⁽¹⁾ razlagati in uporabljati tako, da je treba potrebi uporabe odklopnih naprav v smislu te določbe pritrditi le tedaj, kadar tudi z uporabo vrhunske tehnologije, razpoložljive v času pridobitve homologacije za konkretni model vozila, ni bilo mogoče zagotoviti zaščite motorja pred okvarami ali poškodbami in varnega delovanja vozila?
2. Za primer, da je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen:

Ali so iz drugih razlogov – na primer zaradi manjkajočih dolgoročnih izkušenj, nesorazmerno visokih stroškov vrhunske tehnologije v razmerju do drugih tehnologij s pomembnim vplivom na prodajno ceno – dopustna odstopanja od načelne obveznosti uporabe vrhunske tehnologije, razpoložljive v času pridobitve homologacije?

Za primer, da je odgovor na prvo vprašanje nikalen:

Ali gre tudi pri uporabi načelno dopustnih tehnoloških sestavnih delov za nedopustno odklopno napravo v obliki tako imenovanega „toplotnega okna“, če so parametri, shranjeni v zvezi s tem v krmilnem sistemu motorja, izbrani tako, da se čiščenje izpušnih plinov

- (a) na podlagi izbranih temperatur zaradi običajno pričakovanih temperatur tekom večine leta
- (b) na podlagi drugih parametrov – na primer v obliki aktualne višine vozila nad ravnjo morske gladine – v upoštevnihih regijah Nemčije oziroma evropskega notranjega trga

nikoli ne aktivira ali pa se aktivira le v omejenem obsegu?

(¹) UL 2007, L 171, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Naczelny Sąd Administracyjny (Poljska) 24. septembra 2019 – J.K./Dyrektorowi Izby Administracji Skarbowej w Katowicach

(Zadeva C-703/19)

(2020/C 27/18)

Jezik postopka: poljščina

Predložitveno sodišče

Naczelny Sąd Administracyjny

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica: J.K.

Nasprotna stranka: Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Katowicach

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je s pojmom „restavracijska storitev“, za katero se uporabi nižja stopnja DDV (člen 98(2) Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (¹) v povezavi s točko 12a Priloge III k tej direktivi in s členom 6 Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 282/2011 z dne 15. marca 2011 o določitvi izvedbenih ukrepov za Direktivo 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (²)), zajeta prodaja pripravljenih jedi v okoliščinah, kakršne so v postopku v glavni stvari, torej v položaju, v katerem:

— prodajalec kupcem daje na razpolago infrastrukturo, ki omogoča zaužitje kupljenega obroka na kraju samem (ločen prostor, namenjen prehrani, možnost uporabe toalet);

- ni specializirane natakarske postrežbe;
 - ni strežbe v ozkem pomenu izraza;
 - postopek naročanja je poenostavljen in delno avtomatiziran;
 - stranka ima omejene možnosti za prilagoditev naročila svojim željam.
2. Ali je za odgovor na prvo vprašanje upošteven način priprave jedi, pri katerem gre zlasti za termično obdelavo nekaterih polizdelkov in sestavljanje pripravljenih jedi iz polizdelkov?
3. Ali za odgovor na prvo vprašanje zadostuje že to, da ima stranka možnost uporabiti nudeno infrastrukturo, ali pa je nujno ugotoviti, da z vidika povprečne stranke ta element pomeni bistveni del storitve?

⁽¹⁾ UL 2006, L 347, str. 1.

⁽²⁾ UL 2011, L 77, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Sąd Rejonowy dla Łodzi (Poljska) 23. septembra 2019 – K.S./A.B.

(Zadeva C-707/19)

(2020/C 27/19)

Jezik postopka: poljščina

Predložitveno sodišče

Sąd Rejonowy dla Łodzi

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: K.S.

Tožena stranka: A.B.

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člen 3 Direktive 2009/103/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o zavarovanju civilne odgovornosti pri uporabi motornih vozil in o izvajanju obveznosti zavarovanja takšne odgovornosti ⁽¹⁾ razlagati tako, da mora v okviru „vseh ustreznih ukrepov“ vsaka država članica zagotoviti, da zavarovalnica v okviru zavarovanja civilne odgovornosti krije celotno škodo, vključno s posledicami škodnega dogodka, kot sta vleka vozila poškodovane osebe v matično državo in stroški potrebnega parkiranja vozil?

Če je odgovor na to vprašanje pritrdilen, ali je lahko ta odgovornost na kakršen koli način omejena z zakonodajo držav članic?

⁽¹⁾ UL 2009, L 263, str. 11.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Spetsializiran nakazatelen sad (Bolgarija) 21. oktobra 2019 – kazenski postopek zoper UC in TD

(Zadeva C-769/19)

(2020/C 27/20)

Jezik postopka: bolgarščina

Predložitveno sodišče

Spetsializiran nakazatelen sad

Stranki v postopku v glavni stvari

UC in TD

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je nacionalni zakon, v skladu s katerim v primeru obtožnice z napakami (katere vsebina je nejasna, nepopolna ali protislovna) nika-
kor ni mogoče odpraviti teh napak s popravki državnega tožilca na pripravljalnem naroku, na katerem se te napake ugotovijo, in v
skladu s katerim je sodišče namesto tega vedno zavezano ustaviti sodni postopek in zadevo zaradi sestave nove obtožnice vrniti držav-
nemu tožilstvu, združljiv s členom 6 Direktive 2012/13/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2012 o pravici do obveš-
čenosti v kazenskem postopku (UL 2012, L 142, str. 1), načelom odločanja v razumnem roku iz člena 47, drugi odstavek, Listine
Evropske unije o temeljnih pravicah, načelom primarnosti prava Unije in načelom spoštovanja dostojanstva, če zaradi njega prihaja do
precejšnje odložitve kazenskega postopka in bi bilo mogoče napake odpraviti takoj na naroku?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Amtsgericht Nürnberg (Nemčija) 21. oktobra 2019 – Myflyright GmbH/SunExpressGünes Ekspres Havacilik A

(Zadeva C-770/19)

(2020/C 27/21)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Amtsgericht Nürnberg

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Myflyright GmbH

Tožena stranka: SunExpressGünes Ekspres Havacilik A

Zadeva je bila s sklepom predsednika Sodišča z dne 11. novembra 2019 izbrisana iz vpisnika Sodišča.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Verwaltungsgerichtshof (Avstrija) 22. oktobra 2019 – Bartosch Airport Supply Services GmbH/Zollamt Wien

(Zadeva C-772/19)

(2020/C 27/22)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Verwaltungsgerichtshof

Stranki v postopku v glavni stvari

Revidentka: Bartosch Airport Supply Services GmbH

Nasprotna stranka: Zollamt Wien

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba tarifno številko 8705 kombinirane nomenklature ⁽¹⁾ razlagati tako, da pod to tarifno številko spadajo motorna vozila brez vlečnega droga z vitlom z vlečnim trakom za vlečenje in elektrohidravličnim dvigalom za potiskanje letal?

⁽¹⁾ Priloga I Uredbe Sveta (EGS) št. 2658/87 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi (UL 1987, L 256, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Finanzgericht Baden-Württemberg (Nemčija) 22. oktobra 2019 – 5th AVENUE Products Trading GmbH/Hauptzollamt Singen

(Zadeva C-775/19)

(2020/C 27/23)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Finanzgericht Baden-Württemberg

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: 5th AVENUE Products Trading GmbH

Tožena stranka: Hauptzollamt Singen

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali gre pri plačilih, ki jih kupec blaga poleg kupnine v višini, ki je odvisna od višine njegovih prihodkov, štiri leta enkrat na leto opravi za to, da lahko
 - na nekem ozemlju,
 - sploh prvič,

— ekskluzivno in

— stalno

prodaja blago, za avtorske honorarje ali licenčnine v smislu člena 32(1)(c) Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti ⁽¹⁾, ki jih je treba na podlagi člena 32(5)(b) Carinskega zakonika Skupnosti v povezavi s členom 157(2) Uredbe Komisije (EGS) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje carinskega zakonika Skupnosti ⁽²⁾ prišteti k dejansko plačani ali plačljivi ceni uvoženega blaga?

2. Ali je treba taka plačila v primeru pritrdilnega odgovora prišteti plačani ali plačljivi ceni uvoženega blaga samo sorazmerno in, če je tako, po katerih merilih

⁽¹⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 2, zvezek 4, str. 307.

⁽²⁾ Uredba Komisije (EGS) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 2, zvezek 6, str. 3).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Administrativen sad Varna (Bolgarija) 22. oktobra 2019 – „TEAM POWER EUROPE“ EOOD/Direktor na Teritorialna direksia na Natsionalna agentsia za prihodite – Varna

(Zadeva C-784/19)

(2020/C 27/24)

Jezik postopka: bolgarščina

Predložitveno sodišče

Administrativen sad Varna

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: „TEAM POWER EUROPE“ EOOD

Tožena stranka: Direktor na Teritorialna direksia na Natsionalna agentsia za prihodite – Varna

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člen 14(2) Uredbe (ES) št. 987/2009 ⁽¹⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe (ES) št. 883/2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti razlagati tako, da mora agencija za zagotavljanje začasnega dela, da bi lahko trdili, da običajno opravlja dejavnost v državi članici, v kateri ima sedež, znaten del dejavnosti posredovanja delavcev opraviti za stranke, ki imajo sedež v isti državi članici?

⁽¹⁾ UL 2009, L 284, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Landgericht Saarbrücken (Nemčija) 23. oktobra 2019 – Koch Media GmbH/HC

(Zadeva C-785/19)

(2020/C 27/25)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Landgericht Saarbrücken

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka in pritožnica: Koch Media GmbH

Tožena stranka in nasprotna stranka v postopku s pritožbo: HC

Vprašnji za predhodno odločanje

1. (a) Ali je treba člen 14 Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2004/48/ES z dne 29. aprila 2004 o uveljavljanju pravic intelektualne lastnine ⁽¹⁾ razlagati tako, da so z njim kot „pravni stroški“ ali kot „drugi izdatki“ zajeti potrebni odvetniški stroški, ki imetniku pravic intelektualne lastnine v smislu člena 2 Direktive o uveljavljanju nastanejo zato, ker izvenso-dno, z opominom, uveljavlja opustitveni zahtevek zoper kršitelja teh pravic?
- (b) Če je odgovor na prvo vprašanje, točka (a), nikalen: ali je treba člen 13 Direktive o uveljavljanju razlagati tako, da so z njim kot odškodnine zajeti odvetniški stroški iz prvega vprašanja, točka (a)?
2. (a) Ali je treba pravo Unije, zlasti ob upoštevanju
 - členov 3, 13 in 14 Direktive o uveljavljanju,
 - člena 8 Direktive 2001/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2001 o usklajevanju določenih vidikov avtorske in sorodnih pravic v informacijski družbi ⁽²⁾ in
 - člena 7 Direktive 2009/24/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o pravnem varstvu računalniških programov ⁽³⁾,
 - razlagati tako, da ima imetnik pravic intelektualne lastnine v smislu člena 2 Direktive o uveljavljanju načeloma pravo do povračila odvetniških stroškov iz prvega vprašanja, točka (a), v celoti, vsekakor pa do povračila njihovega ustreznega in bistvenega dela, tudi če
 - je kršitev pravic, ki je predmet pregona, storila fizična oseba zunaj svoje poklicne ali gospodarske dejavnosti, in

— nacionalna ureditev za ta primer določa, da se taki odvetniški stroški praviloma lahko povrnejo samo glede na zmanjšano vrednost spora?

- (b) Če je odgovor na drugo vprašanje, točka (a), pritrdilen: ali je treba pravo Unije, navedeno v drugem vprašanju, točka (a), razlagati tako, da je odstopanje od načela iz drugega vprašanja, točka (a), v skladu s katerim je treba imetniku pravic odvetniške stroške iz prvega vprašanja, točka (a), povrniti v celoti ali vsekakor v ustreznem in bistvenem delu,

ob upoštevanju drugih dejavnikov (kot so na primer aktualnost dela, trajanje objave in to, da je kršitev storila fizična oseba zunaj svoje gospodarske ali poklicne dejavnosti)

mogoče,

tudi če gre pri kršitvi pravic intelektualne lastnine v smislu člena 2 Direktive o uveljavljanju za izmenjavo datotek (file-sharing), torej za dajanje dela na voljo javnosti s tem, da se njegov brezplačni prenos ponuja vsem udeležencem prosto dostopne menjalne borze brez upravljanja digitalnih pravic?

(¹) UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 2, str. 32.

(²) UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 230.

(³) UL 2009, L 111, str. 16.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Landgericht Köln (Nemčija) 28. oktobra 2019 – TUIfly GmbH/EUflight.de GmbH

(Zadeva C-792/19)

(2020/C 27/26)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Landgericht Köln

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožena stranka in pritožnica: TUIfly GmbH

Tožeča stranka in nasprotna stranka v pritožbenem postopku: EUflight.de GmbH

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali so v primeru stavke za odpoved ali veliko zamudo leta pri prihodu tudi tedaj krive izredne razmere v smislu člena 5(3) Uredbe (ES) št. 261/2004 (¹), če stavka ni neposredno vplivala na let, ki je predmet spora, in bi ga bilo mogoče opraviti po voznem redu, vendar pa do odpovedi oziroma zamude pride zaradi reorganizacijskih ukrepov letalskega prevoznika, ki zadevajo vozni red in so sprejeti zaradi stavke (v obravnavanem primeru: uporaba letala, predvidenega za let, za odpravo posledic stavke)?

2. Če je letalski prevoznik tudi v primeru reorganizacijskega ukrepa lahko razbremenjen odgovornosti:

Ali je bistveno, da je bil reorganizacijski ukrep sprejet že pred začetkom stavke, ko še ni bilo mogoče predvideti, kateri let bodo nazadnje stavkovni ukrepi prizadeli, ali pa izključitev odgovornosti pride v poštev tudi, če je bil vozni red reorganiziran šele med stavko ali po stavki in je že bilo jasno, da leta, ki je predmet spora, stavka ni neposredno prizadela?

(¹) Uredba (ES) št. 261/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o določitvi skupnih pravil glede odškodnine in pomoči potnikom v primerih zavrnitve vkrcanja, odpovedi ali velike zamude letov ter o razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 295/91 (UL 2004, L 46, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesfinanzhof (Nemčija) 24. oktobra 2019 – B-GmbH/Finanzamt D

(Zadeva C-797/19)

(2020/C 27/27)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Bundesfinanzhof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: B-GmbH

Tožena stranka: Finanzamt D

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člen 107(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije razlagati tako, da gre za državno pomoč, za katero se uporablja ta določba, kadar se v skladu z ureditvijo države članice (stalne) izgube kapitalske družbe iz gospodarske dejavnosti, ki se opravlja brez protidajatve, s katero bi se pokrili stroški, načeloma sicer štejejo za prikrita izplačila dobička in se zato zaradi njih dobiček kapitalske družbe ne bi smel zmanjšati, vendar pa pri kapitalskih družbah, v katerih ima večino glasovalnih pravic neposredno ali posredno pravna oseba javnega prava, za dejavnosti, ki stalno prinašajo izgube, te pravne posledice ne nastanejo, če jih opravljajo zaradi razlogov prometne, okoljske, socialne, kulturne, izobraževalne ali zdravstvene politike?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Sąd Apelacyjny w Warszawie (Poljska) 30. oktobra 2019 – SM/Mittelbayerischer Verlag KG

(Zadeva C-800/19)

(2020/C 27/28)

Jezik postopka: poljščina

Predložitveno sodišče

Sąd Apelacyjny w Warszawie

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: SM

Tožena stranka: Mittelbayerischer Verlag KG

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 7, točka 2, Uredbe (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah ⁽¹⁾ razlagati tako, da se pristojnost na podlagi navezne okoliščine središča interesov uporablja v zadevi v zvezi s tožbo fizične osebe za varstvo njenih osebnostnih pravic v primeru, ko spletni članek, ki je naveden kot ravnanje, ki naj bi kršilo te pravice, ne vsebuje informacij, ki se neposredno ali posredno nanašajo na to konkretno fizično osebo, vsebuje pa informacije ali izjave, ki nakazujejo zavržna ravnanja, ki naj bi jih storila skupnost, ki ji tožeča stranka pripada (v konkretnih okoliščinah te zadeve: narod) – kar tožeča stranka razume kot kršitev njenih osebnostnih pravic?
2. Ali je treba v zadevi za zaščito premoženjskih in nepremoženjskih osebnostnih pravic pred kršitvami na spletu pri presoji podlage za pristojnost iz člena 7, točka 2, Uredbe [...] (ni prevedeno) št. 1215/2012 [...] (ni prevedeno)], to je pri presoji, ali je nacionalno sodišče sodišče kraja, kjer se je škodni dogodek zgodil ali se lahko zgodi, upoštevati okoliščine, kot so:
 - skupina uporabnikov, ki jim je običajno namenjeno spletno mesto, na katerem je prišlo do kršitve,
 - jezik, v katerem sta to spletno mesto in zadevni članek,
 - čas, ko je bila sporna spletna informacija na voljo uporabnikom,
 - posamezne okoliščine tožeče stranke, kot sta na primer položaj tožeče stranke med vojno in njena sedanja družbena dejavnost, ki se v obravnavanem primeru navajajo v utemeljitev posebne pravice do sodnega izpodbijanja razširjanja obtožb proti skupnosti, katere član je tožeča stranka?

⁽¹⁾ UL 2012, L 351, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Upravni sud u Zagrebu (Hrvaška) 31. oktobra 2019 – FRANCK d.d., Zagreb/Ministarstvo financija Republike Hrvatske, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak, Zagreb

(Zadeva C-801/19)

(2020/C 27/29)

Jezik postopka: hrvaščina

Predložitveno sodišče

Upravni sud u Zagrebu

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: FRANCK d.d., Zagreb

Tožena stranka: Ministarstvo financija Republike Hrvatske, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak, Zagreb

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali storitev dajanja denarnih sredstev na voljo, ki jo opravlja tožeča stranka, ki ni finančna institucija, proti plačilu enkratne provizije v višini 1 %, pomeni storitev, ki jo je mogoče šteti za „dajanje kreditov in posredovanje v zvezi s krediti ter upravljanje kreditov s strani osebe, ki kredit odobri“ v smislu določbe člena 135(1)(b) Direktive o DDV ⁽¹⁾, čeprav tožeča stranka v pogodbi ni formalno navedena kot posojilodajalka?
2. Ali se menica oziroma vrednostni papir, ki izdajatelja zavezuje, da določeni denarni znesek plača osebi, ki je na tem vrednostnem papirju označena kot upnik, ali osebi, ki je ta vrednostni papir pozneje pridobila na z zakonom predpisan način, šteje za „drug plačilni instrument“ v smislu člena 135(1)(d) Direktive o DDV?
3. Ali storitev tožeče stranke, ki je v tem, da je tožeča stranka z denarno provizijo v višini 1 %, ki jo je prejela od izdajatelja menice, pridobljeno menico prenesla na družbo za faktoring, znesek, pridobljen od družbe za faktoring, pa je prenesla na izdajatelja menice in pri tem družbi za faktoring jamčila, da bo izdajatelj menice plačal obveznost iz menice ob njeni zapadlosti, pomeni:
 - (a) storitev, ki je oproščena DDV, v smislu člena 135(1)(b) Direktive o DDV
 - (b) storitev, ki je oproščena DDV, v smislu člena 135(1)(d) Direktive o DDV?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL 2006., L 347, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Sofijski rayonen sad (Bolgarija) 4. novembra 2019 – „DSK Bank“ EAD in „FrontEx International“ EAD

(Zadeva C-807/19)

(2020/C 27/30)

Jezik postopka: bolgarščina

Predložitevno sodišče

Sofijski rayonen sad

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki v postopku za izdajo plačilnega naloga: „DSK Bank“ EAD in „FrontEx International“ EAD

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali sama okoliščina, da nacionalno sodišče izkazuje bistveno višjo delovno obremenitev kot druga sodišča iste stopnje in zato sodniki tega sodišča ne morejo hkrati preizkusiti listin, ki so jim predložene in na podlagi katerih se odredi ali se lahko odredi začasna izvršljivost, in sprejeti svojih odločitev v primernem roku, pomeni kršitev prava Unije, ki se nanaša na varstvo potrošnikov, ali drugih temeljnih pravic?
2. Ali mora nacionalno sodišče zavrnilo izdajo odločitev, ki bi lahko povzročile izvršbo, če potrošnik zoper to ni vložil nobenega ugovora, če navedeno sodišče resno sumi, da predlog temelji na nepošteni klavzuli v potrošniški pogodbi, če v spisu ni nobenih prepričljivih dokazov o tem?
3. Če je odgovor na drugo vprašanje nikalen, ali je dopustno, da nacionalno sodišče, če ima tak sum, zahteva dodatne dokaze od pogodbene stranke, ki je prodajalec ali ponudnik, čeprav v skladu z nacionalnim pravom nima tovrstnega pooblastila v okviru postopka, v katerem se bo morda izdala izvršljiva odločba, če dolжник ne vloži ugovora?
4. Ali zahteve, ki so bile uvedene s pravom Unije v povezavi z direktivami o usklajevanju zakonodaje o varstvu potrošnikov, in sicer da mora nacionalno sodišče po uradni dolžnosti ugotoviti določene okoliščine, veljajo tudi v primerih, v katerih nacionalni zakonodajalec potrošnikom nudi dodatno varstvo (več pravic) v nacionalnem zakonu v okviru prenosa določbe direktive, ki dopušča, da se dodeli tovrstna višja stopnja varstva?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Varhoven administrativen sad (Bolgarija) 12. novembra 2019 – TC, UB/Komisija za zashtita ot diskriminatsia, VA

(Zadeva C-824/19)

(2020/C 27/31)

Jezik postopka: bolgarščina

Predložitevno sodišče

Varhoven administrativen sad

Stranke v postopku v glavni stvari

Vložnika kasacijske pritožbe: TC, UB

Nasprotni stranki v postopku s kasacijsko pritožbo: Komisija za zashtita ot diskriminatsia, VA

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 5(2) Konvencije Združenih narodov o pravicah invalidov in člen [2](1), (2) in (3) ter člen 4(1) Direktive Sveta 2000/78/ES z dne 27. novembra 2000 o splošnih okvirih enakega obravnavanja pri zaposlovanju ⁽¹⁾ in delu razlagati tako, da je dopustno, da lahko slepa oseba dela kot sodnik porotnik in sodeluje v kazenskih postopkih, oziroma:
2. ali je konkretna invalidnost trajno oslepele osebe značilnost, ki pomeni bistveno in odločilno zahtevo za delo sodnika porotnika, katere obstoj upravičuje različno obravnavanje in ne pomeni diskriminacije zaradi značilnosti „invalidnost“?

⁽¹⁾ UL L 303, 2000, str. 186.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal de première instance de Namur (Belgija) 15. novembra 2019 – C.J./Région wallonne

(Zadeva C-830/19)

(2020/C 27/32)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Tribunal de première instance de Namur

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: C.J.

Tožena stranka: Région wallonne

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali členi 2, 5 in 19 Uredbe (EU) št. 1305/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o podpori za razvoj podeželja iz EKSRP in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1698/2005 ⁽¹⁾ v povezavi s členom 2 [Delegirane uredbe] Komisije (EU) št. 807/2014 z dne 11. marca 2014 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 1305/2013 Evropskega parlamenta in Sveta o podpori za razvoj podeželja iz EKSRP in o uvedbi prehodnih določb ⁽²⁾ nasprotujejo temu, da države članice v okviru izvajanja teh določb za določitev spodnjega in zgornjega praga upoštevajo celotno kmetijsko gospodarstvo, in ne le deleža mladega kmeta v tem gospodarstvu in/ali delovnih enot (DE), če je kmetijsko gospodarstvo organizirano v obliki dejanskega združenja, v katerem mladi kmet pridobi solastniški delež in postane nosilec gospodarstva, vendar ne edini?

⁽¹⁾ UL 2013, L 347, str. 487.

⁽²⁾ UL 2014, L 227, str. 1.

Pritožba, ki jo je Zvezna republika Nemčija vložila 20. novembra 2019 zoper sodbo Splošnega sodišča (prvi razširjeni senat) z dne 10. septembra 2019 v zadevi T-883/16, Republika Poljska/Evropska komisija

(Zadeva C-848/19 P)

(2020/C 27/33)

Jezik postopka: poljščina

Stranke

Pritožnica: Zvezna republika Nemčija (zastopniki: J. Möller, D. Klebs, skupaj s H. Hallerjem, Rechtsanwalt, T. Heitlingom, Rechtsanwalt, L. Reiser, Rechtsanwältin, V. Vacha, Rechtsanwältin)

Druge stranke v postopku: Republika Poljska, Evropska komisija, Republika Latvija in Republika Litva

Predlogi

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

- razveljavi sodbo Splošnega sodišča z dne 10. septembra 2019 v zadevi T-883/16;
- zadevo T-883/16 vrne v odločanje Splošnemu sodišču Evropske unije;
- pridrži odločitev o stroških.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica v utemeljitvi pritožbe navaja pet pritožbenih razlogov:

1. Prvi pritožbeni razlog: načelo energetske solidarnosti ni pravno merilo, ne ustvarja obveznosti ukrepanja za izvršne organe

Načelo energetske solidarnosti iz člena 194 PDEU je kot splošno vodilno načelo čisto politični pojem, ne pa pravno merilo.

Iz primarnega načela energetske solidarnosti ne morejo nastati nobene konkretne pravice ali obveznosti za Unijo in/ali za države članice. Na podlagi tega vodilnega načela zlasti ne izhajajo obveznosti za izvršne organe, kot so obveznosti preverjanja za Evropsko komisijo v okviru njenega odločanja.

Zaradi abstraktnosti in nedoločljivosti pojem energetske solidarnosti ni iztočljiv.

2. Drugi pritožbeni razlog: načela energetske solidarnosti se v obravnavanem primeru ni bilo mogoče uporabiti

Pri načelu energetske solidarnosti gre zgolj za izredni mehanizem, ki se uporabi v izjemnih primerih in pod strogimi pogoji in se ne upošteva pri vsaki odločitvi Evropske komisije.

Predpostavke za uporabo izrednega mehanizma v primeru sklepa Evropske komisije 2016 C(2016)6950, ki je predmet spora, niso podane.

3. Tretji pritožbeni razlog: Evropska komisija je upoštevala načelo energetske solidarnosti

Če se načelo energetske solidarnosti v primeru sklepa Evropske komisije 2016 C(2016)6950, ki je predmet spora, sploh uporabi (*quod non*), mora Evropska komisija to načelo pri odločanju upoštevati:

Evropska komisija mora pri odločanju v celoti upoštevati učinke tako na poljskem, kot na evropskem trgu plina.

Pri preučitvi predpostavk člena 36(1)(a) Direktive 2009/73/ES je bilo treba upoštevati le izpolnjevanje zanesljivosti oskrbe kot odraz načela energetske solidarnosti.

Zanesljivost oskrbe Poljske ni bila in ni ogrožena.

4. Četrti pritožbeni razlog: načela energetske solidarnosti v sklepu ni bilo treba izrecno omeniti

V sklepu 2016 C(2016)6950, ki je predmet spora, ni bilo treba izrecno omeniti vseh razlogov za odločitev Evropske komisije. Ni procesnopравnih zahtev glede tega v kakšnem obsegu mora evropska uprava utemeljiti svojo odločitev.

V utemeljitvi upravnih ukrepov mora biti nakazan le namen, ki se mu sledi z ukrepom, ne pa navedeni vsi dejansko in pravno upoštevni vidiki.

Zakonitost sklepov Evropske komisije ne more biti odvisna od tega ali sklep vsebuje nekatere pojme.

5. Peti pritožbeni razlog: nerazveljavitev sklepa 2016 C(2016)6950, ki je predmet spora, zgolj zaradi domnevne formalne pomanjkljivosti

Četudi bi bil sklep 2016 C(2016)6950, ki je predmet spora, formalno nezakonit (*quod non*), pa temu ne bi sledila razveljavitev sklepa, kajti materialno pravilnih odločitev v skladu s členom 263, drugi odstavek, PDEU, načeloma ni treba razveljaviti zgolj zaradi morebitnih formalnih napak.

Pritožba, ki jo je Češka republika vložila 12. septembra 2019 zoper sodbo Splošnega sodišča (sedmi senat) z dne 26. novembra 2019 v zadevi T-629/17, Češka republika/Komisija

(Zadeva C-826/19 P)

(2020/C 27/34)

Jezik postopka: češčina

Stranki

Pritožnik: Češka republika (zastopniki: M. Smolek, O. Serdula, I. Gavrilová, J. Vlácil, agenti)

Drugi stranki v postopku: Evropska komisija, Poljska republika

Predlogi

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

- sodbo Splošnega sodišča v zadevi T-629/17 razveljavi;
- Izvedbeni sklep Komisije C(2017) 4682 razglasi za ničen;
- Komisiji naloži plačilo stroškov.

Pritožbeni razlog in bistvene trditve

Pritožnica navaja en sam pritožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev člena 16(b) Direktive 2004/18 ⁽¹⁾.

Izpodbijano sodbo je treba razveljaviti, ker je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo s tem, da je ugotovilo, da se izključitev, določena v členu 16(b) Direktive 2004/18, na javna naročila programskega materiala nanaša samo takrat, kadar je naročnik radiotelevizijska družba. Vendar iz besedila, cilja, sistematike in zakonodajne zgodovine tega predpisa izhaja, da je treba zadevno izjemo uporabiti tudi za položaj, v katerem je radiotelevizijska družba stranka pogodbe, ki dobavlja programski material, kot je to bilo v primeru spornih naročil v Češki republiki.

Glede na to, da je finančni popravek, ki je bil naložen s sklepom Komisije C(2017) 4682, temeljil zgolj na okoliščini, da v primeru spornega naročila naročnik ni bila radiotelevizijska družba, je treba poleg razveljavitve izpodbijane sodbe tudi razglasiti ničnost tega sklepa.

⁽¹⁾ Direktiva 2004/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil gradenj, blaga in storitev (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 6, zvezek 7, str. 132).

SPLOŠNO SODIŠČE

Sodba Splošnega sodišča z dne 3. decembra 2019 – Yieh United Steel/Komisija

(Zadeva T-607/15) ⁽¹⁾

(Damping – Uvoz hladno valjanih ploščatih izdelkov iz nerjavnega jekla s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Tajvana – Dokončne protidampinške dajatve – Izvedbena uredba (EU) 2015/1429 – Člen 2(3) in (5) Uredbe (ES) št. 1225/2009 [postal člen 2(3) in (5) Uredbe (EU) 2016/1036] – Člen 2(1) in (2) Uredbe št. 1225/2009 [postal člen 2(1) in (2) Uredbe 2016/1036] – Izračun normalne vrednosti – Izračun stroškov proizvodnje – Prodaje podobnega izdelka, namenjenega potrošnji na notranjem trgu države izvoznice)

(2020/C 27/35)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Yieh United Steel Corp. (Kaohsiung City, Tajvan) (zastopnik: D. Luff, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: J.-F. Brakeland in A. Demeneix, agenta)

Intervenientka v podporo tožene stranke: Eurofer, Association Européenne de l'Acier, ASBL (Luxembourg, Luksemburg) (zastopniki: J. Killion, G. Forwood in C. Van Haute, odvetniki)

Predmet

Predlog na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2015/1429 z dne 26. avgusta 2015 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz hladno valjanih ploščatih izdelkov iz nerjavnega jekla s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Tajvana (UL 2015, L 224, str. 10).

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Družba Yieh United Steel Corp. nosi poleg svojih stroškov tudi stroške, ki sta jih priglasila Evropska Komisija in Eurofer, Evropsko jeklarsko združenje, ASBL.

⁽¹⁾ UL C 38, 1.2.2016.

Sodba Splošnega sodišča z dne 3. decembra 2019 – Pethke/EUIPO(Zadeva T-808/17) ⁽¹⁾**(Javni uslužbenci – Uradniki – Ocenjevalno poročilo – Pravilnost postopka ocenjevanja in postopka ocenjevanja na drugi stopnji – Dolžnost nepristranskosti drugostopenjskega ocenjevalca)**

(2020/C 27/36)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Ralph Pethke (Alicante, Španija) (zastopnik: H. Tettenborn, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) (zastopnika: A. Lukošūtė, agentka, skupaj z B. Wägenbaurjem, odvetnikom)

Predmet

Predlog na podlagi člena 270 PDEU za razglasitev ničnosti ocenjevalnega poročila tožeče stranke za leto 2016, in če je potrebno, za razglasitev ničnosti odločbe upravnega odbora EUIPO z dne 18. oktobra 2017 o zavrnitvi pritožbe tožeče stranke.

Izrek

1. Ocenjevalno poročilo Ralphi Pethkeja za leto 2016 in odločba upravnega odbora Urada Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) z dne 18. oktobra 2017 o zavrnitvi pritožbe, ki jo je vložil R. Pethke, se razglasita za nična.
2. EUIPO se naloži plačilo njegovih stroškov in stroškov R. Pethkeja.

⁽¹⁾ UL C 42, 5.2.2018.

Sodba Splošnega sodišča z dne 28. novembra 2019 – August Wolff/EUIPO – Faes Farma (DermoFaes Atopiderm)(Zadeva T-644/18) ⁽¹⁾**(Znamka Evropske unije – Postopek z ugovorom – Prijava besedne znamke Evropske unije DermoFaes Atopiderm – Prejšnja besedna znamka Evropske unije Dermowas – Relativni razlogi za zavrnitev – Verjetnosti zmede – Člen 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001)**

(2020/C 27/37)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel (Bielefeld, Nemčija) (zastopnik: A. Thünken, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnika: J. Ivanauskas in H. O'Neill, agenta)

Druga stranka pred odborom za pritožbe, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Faes Farma, SA (Lamiaco-Leioa, Španija) (zastopnika: A. Vela Ballesteros in S. Fernandez Malvar, odvetnika)

Predmet

Tožba zoper odločbo drugega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 11. julija 2018 (zadeva R 1305/2017-2) zaradi postopka z ugovorom med družbama Dr. August Wolff in Faes Farma.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Družbi Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel se naloži se ji plačilo stroškov ter stroškov Urada Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) in družbe Faes Farma, SA, vključno z nujnimi izdatki, ki so zadnjenavedeni nastali v postopku pred odborom za pritožbe EUIPO.

⁽¹⁾ UL C 4, 7.1.2019.

Sodba Splošnega sodišča z dne 3. decembra 2019 – Hästens Sängar/EUIPO (Upodobitev vzorca kvadratkov)

(Zadeva T-658/18) ⁽¹⁾

(Znamka Evropske unije – Mednarodna registracija, v kateri je imenovana Evropska unija – Figurativna znamka, ki upodablja vzorec kvadratkov – Absolutni razlog za zavrnitev – Opisnost – Neobstoj razlikovalnega učinka – Člen 7(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001)

(2020/C 27/38)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Hästens Sängar AB (Köping, Švedska) (zastopnika: M. Dick in J. Bogatz, odvetnika)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopniki: A. Sesma Merino in D. Walicka, agenta)

Predmet

Tožba zoper odločbo drugega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 8. avgusta 2018 (zadeva R 442/2018-2), ki se nanaša na mednarodno registracijo, v kateri je imenovana Evropska unija, figurativne znamke, ki upodablja vzorec kvadratkov.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Hästens Sängar AB se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 25, 21.1.2019.

Sodba Splošnega sodišča z dne 28. novembra 2019 – Soundio/EUIPO – Telefónica Germany (Vibble)(Zadeva T-665/18) ⁽¹⁾

(Znamka Evropske unije – Postopek z ugovorom – Mednarodna registracija, v kateri je imenovana Evropska unija – Besedna znamka Vibble – Prejšnja nemška besedna znamka vybe – Relativni razlog za zavrnitev – Verjetnost zmede – Člen 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001)

(2020/C 27/39)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Soundio A/S (Drammen, Norveška) (zastopnika: N. Köster in J. Albers, odvetnika)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnika: D. Gája in H. O'Neill, agenta)

Druga stranka pred odborom za pritožbe, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Telefónica Germany GmbH & Co. OHG (Düsseldorf, Nemčija) (zastopnik: P. Neuwald, odvetnik)

Predmet

Tožba zoper odločbo petega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 4. septembra 2018 (zadeva R 721/2018-5) v zvezi s postopkom z ugovorom med družbama E-Plus Mobilfunk GmbH in Soundio.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Družbi Soundio A/S se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL 2019, C 16, 14.1.2019.

Sodba Splošnega sodišča z dne 28. novembra 2019 – Mélin/Parlament(Zadeva T-726/18) ⁽¹⁾

(Pravo institucij – Pravilnik o povračilu in nadomestilu stroškov poslancem Evropskega parlamenta – Nadomestilo za parlamentarno pomoč – Izterjava neupravičeno izplačanih zneskov – Obveznost obrazložitve – Neposredovanje priloge k sklepu, s katerim je odrejena izterjava)

(2020/C 27/40)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Joëlle Mélin (Aubagne, Francija) (zastopnik F. Wagner, odvetnik)

Tožena stranka: Evropski parlament (zastopnika: S. Seyr in M. Ecker, agenta)

Predmet

Predlog na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti Sklepa Generalnega sekretarja Parlamenta z dne 4. oktobra 2018 o izterjavi zneska 130.339,35 EUR, ki je bil neupravičeno plačan iz naslova parlamentarne pomoči, od tožeče stranke in z njim povezanega opomina z dne 10. oktobra 2018.

Izrek

1. Sklep Generalnega sekretarja Parlamenta z dne 4. oktobra 2018 o izterjavi zneska 130.339,35 EUR, ki je bil neupravičeno plačan iz naslova parlamentarne pomoči, od tožeče stranke in z njim povezan opomin z dne 10. oktobra 2018 se razglasita za nična.
2. Parlamentu se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 65, 18.2.2019.

Sodba Splošnega sodišča z dne 28. novembra 2019 – Runnebaum Invest/EUIPO – Berg Toys Beheer (Bergsteiger)

(Zadeva T-736/18) (¹)

(Znamka Evropske unije – Postopek z ugovorom – Prijava besedne znamke Evropske unije Bergsteiger – Prejšnje besedna beneluška znamka ter figurativna in besedna znamka Evropske unije BERG – Relativni razlog za zavrnitev – Člen 47(1) in (2) Uredbe (EU) 2017/1001 – Dopustnost zahteve dokaza resne in dejanske uporabe – Neobstoj verjetnosti zmede – Člen 8(1)(b) Uredbe 2017/1001)

(2020/C 27/41)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Runnebaum Invest GmbH (Diepholz, Nemčija) (zastopnik: W. Prinz, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnika: J. Crespo Carrillo in H. O'Neill, agenta)

Druga stranka pred odborom za pritožbe, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Berg Toys Beheer BV (Ede, Nizozemska) (zastopnik: E. van Gelderen, odvetnik)

Predmet

Tožba zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 22. oktobra 2018 (zadeva R 572/2018-4) zaradi postopka z ugovorom med družbama Berg Toys Beheer in Runnebaum Invest.

Izrek

1. Odločba četrtega odbora za pritožbe pri Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) z dne 22. oktobra 2018 (zadeva R 572/2018-4) se razveljavi.
2. EUIPO nosi svoje stroške in stroške Runnebaum Invest GmbH.
3. Berg Toys Beheer BV nosi svoje stroške.

(¹) UL C 65, 18.2.2019.

Sklep Splošnega sodišča z dne 22. novembra 2019 – Pyke/EUIPO – Paglieri (CLIOMAKEUP)

(Zadeva T-672/18) (¹)

(Znamka Evropske unije – Postopek z ugovorom – Umik ugovora – Ustavitev postopka)

(2020/C 27/42)

Jezik postopka: italijanščina

Stranke

Tožeča stranka: Pyke Srl (Milano, Italija) (zastopniki: P. Roncaglia, F. Rossi, N. Parrotta in R. Perotti, odvetniki)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnik: L. Rampini, agent)

Druga stranka pred odborom za pritožbe, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Paglieri SpA (Alessandria, Italija) (zastopnika: A. Perani in G. Ghisletti, odvetnika)

Predmet

Tožba zoper odločbo petega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 28. avgusta 2018 (zadeva 2675/2017-5) v zvezi s postopkom z ugovorom med družbama Paglieri in Pyke.

Izrek

1. Postopek s tožbo se ustavi.
2. Družbi Pyke Srl in Paglieri SpA nosita svoje stroške in vsaka polovico stroškov, ki jih je priglasil Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO).

(¹) UL 2019, C 25, 21.1.2019.

Sklep predsednika Splošnega sodišča z dne 11. novembra 2019 – Interling in drugi/Komisija

(Zadeva T-525/19 RII)

(Začasna odredba – Program z imenom „Podpora EU za čist zrak na Kosovu“ – Postopek javnega razpisa EuropeAid/140043/DH/WKS/XK – Sklep o zavrnitvi odloga izvršitve odločbe o izključitvi ponudnika iz nadaljevanja postopka – Nov predlog za izdajo začasne odredbe – Člen 159 Poslovnika – Nedopustnost)

(2020/C 27/43)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeče stranke: Interling SH.p.k. (Obiliq, Kosovo), Steinmüller Engineering GmbH (Gummersbach, Nemčija), Deling d.o.o. za proizvodnjo, promet i usluge (Tuzla, Bosna in Hercegovina), ZM-Vikom d.o.o. za proizvodnjo, konstrukcije i montažo (Šibenik, Hrvaška) (zastopnik: R. Spielhofen, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopniki: B. Bertelmann, J. Estrada de Solà in M. Kellerbauer, agenti)

Predmet

Predlog vložen v skladu s členom 159 Poslovnika Splošnega sodišča za odlog izvršitve Odločbe Evropske komisije z dne 29. junija 2019 o izključitvi tožeče stranke iz nadaljevanja postopka javnega razpisa in njenem nevpisu na omejeni seznam v okviru postopka za oddajo naročila za program z imenom „Podpora EU za čist zrak na Kosovu“ za zmanjšanje prahu in NOx iz blokov B1 in B2 termoelektrarne Kosovo B (EuropeAid/140043/DH/WKS/XK).

Izrek

1. Predlog za izdajo začasne odredbe se zavrne.
2. Odločitev o stroških se pridrži.

Tožba, vložena 25. oktobra 2019 – PNB Banka in drugi/ECB

(Zadeva T-730/19)

(2020/C 27/44)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeče stranke: PNB Banka (Riga, Latvija) in 10 drugih tožečih strank (zastopnik: O. Behrends, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska centralna banka

Predlogi

Tožeče stranke Splošnemu sodišču predlagajo, naj:

- za ničen razglasi sklep ECB z dne 15. avgusta 2019 v zvezi s tem, da banka X propada oziroma da bo verjetno propadla; in
- toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeče stranke v utemeljitev tožbe navajajo trinajst tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog se nanaša na to, da ECB ni bila pristojna za sprejetje izpodbijanega sklepa.
2. Drugi tožbeni razlog se nanaša na to, da je izpodbijani sklep nedopustna oblika sklepa.
3. Tretji tožbeni razlog se nanaša na to, da je ECB izkrivila dejstva in kršila obveznost nepristranske in objektivne presoje vseh upoštevnihih dejstev.
4. Četrty tožbeni razlog se nanaša na to, da izpodbijani sklep vsebuje postopkovno napako, ker temelji na nezakonitem pregledu na kraju samem.
5. Peti tožbeni razlog se nanaša na to, da se z izpodbijanim sklepom krši načelo sorazmernosti.
6. Šesti tožbeni razlog se nanaša na to, da izpodbijani sklep ne vsebuje ustrezne obrazložitve.
7. Sedmi tožbeni razlog se nanaša na to, da je z izpodbijanim sklepom kršena pravica tožeče stranke do zaslišanja.
8. osmi tožbeni razlog se nanaša na to, da izpodbijani sklep temelji nanezakonitem nasprotovanju ECB kar zadeva nakup banke X.
9. Deveti tožbeni razlog se nanaša na to, da se z izpodbijanim sklepom krši načelo enakega obravnavanja.
10. Deseti tožbeni razlog se nanaša na to, da se z izpodbijanim sklepom krši načelo pravne varnosti in legitimnih pričakovanj.
11. Enajsti tožbeni razlog se nanaša na to, da se z izpodbijanim sklepom krši načelo *nemo auditur*.
12. Dvanajsti tožbeni razlog se nanaša na to, izpodbijani sklep vsebuje postopkovno napako, ker ECB ni sprejela ustreznih ukrepov za odpravo vpliva uradnikov z nasprotjem interesov.
13. Trinajsti tožbeni razlog se nanaša na to, da je ECB zlorabila pooblastila.

Tožba, vložena 25. oktobra 2019 – PNB Banka in drugi/SRB

(Zadeva T-732/19)

(2020/C 27/45)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeče stranke: PNB Banka AS (Riga, Latvija) in 10 drugih tožečih strank (zastopnik: O. Behrends, odvetnik)

Tožena stranka: Single Resolution Board (SRB)

Predloga

Tožeče stranke Splošnemu sodišču predlagajo, naj:

- odločbo SRB z dne 15. avgusta 2019 glede Bank X, ki je bila javno objavljena s sporočilom javnosti in obvestilom o povzetku odločbe z istega dne, razglasi za nično;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeče stranke se v utemeljitev tožbe sklicujejo na štirinajst tožbenih razlogov.

1. Prvi razlog: SRB naj ne bi bil pristojen za sprejetje sporne odločbe.
2. Drugi razlog: sporna odločba naj bi bila nedopustna oblika odločbe.
3. Tretji razlog: sporna odločba naj bi vsebovala številne napake v povezavi z „neobstojem ali verjetnim neobstojem“ (FOLTF) presoje s strani ECB.
4. Četrti razlog: sporna odločba naj bi vsebovala številne napake v povezavi z nadaljnjimi odločitvami SRB.
5. Peti razlog: s sporno odločbo naj bi bil kršen postopek, saj naj bi temeljila na nezakonitem pregledu na kraju samem.
6. Šesti razlog: s sporno odločbo naj bi bilo kršeno načelo sorazmernosti.
7. Sedmi razlog: sporna odločba naj ne bi bila ustrezno obrazložena.
8. Osmi razlog: s sporno odločbo naj bi bila kršena pravica tožeče stranke do izjave.
9. Deveti razlog: sporna odločba naj bi temeljila na nezakonitem ugovoru ECB do nakupa Bank X.
10. Deseti razlog: s sporno odločbo naj bi bilo kršeno načelo enakega obravnavanja.
11. Enajsti razlog: s sporno odločbo naj bi bili kršeni načeli pravne varnosti in legitimnih pričakovanj.
12. Dvanajsti razlog: v sporni odločbi naj se ne bi upoštevalo dejstvo, da je položaj tožeče stranke v veliki meri posledica neprimerne ravnanja ECB.
13. Trinajsti razlog: s sporno odločbo naj bi bil kršen postopek, saj naj bi temeljila na presoji ECB, ta pa ni sprejela ustreznih ukrepov za izločitev vpliva uradnikov z navzkrižjem interesov.
14. Štirinajsti razlog: SRB naj bi zlorabil pooblastila.

Tožba, vložena 31. oktobra 2019 – Laird/Komisija**(Zadeva T-740/19)**

(2020/C 27/46)

Jezik postopka: angleščina

Stranki*Tožeča stranka:* Laird Ltd (London, Združeno kraljestvo) (zastopnika: C. Quigley, Barrister, in D. Gillespie, Solicitor)*Tožena stranka:* Evropska komisija**Predlogi**

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- Sklep Komisije C(2019) 2526 final z dne 2. aprila 2019 o državni pomoči SA.44896 razglasi za ničen;
- podredno, člen 2 izpodbijanega sklepa razglasi za ničen v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko;
- še bolj podredno, člen 2 izpodbijanega sklepa glede katerekoli pomoči, odobrene v obdobju pred 24. novembrom 2017, razglasi za ničen v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko;
- Komisiji naloži plačilo stroškov tožeče stranke.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri tožbene razloge.

1. V okviru prvega tožbenega razloga navaja nezakonitost člena 1 izpodbijanega sklepa v delu, v katerem se nanaša na ugotovitev, da je izjema pri financiranju skupin (v nadaljevanju: GFE) (ekonomska) prednost v smislu člena 107(1) PDEU, kar izhaja zlasti iz tega, da:
 - i. Komisija ni upoštevala: zgodovinskega ozadja uvedbe pravil o nadzorovanih tujih družbah (v nadaljevanju: CFC) v sistemu obdavčitve dohodkov pravnih oseb v Združenem kraljestvu, omejitev, ki so Združenemu kraljestvu naložene zaradi uporabe prava Unije, zlasti svobode ustanavljanja, teritorialnosti in drugih razlogov politik za strukturo pravil CFC, uvedenih v Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 ter obsega davčne suverenosti držav članic, vključno Združenega kraljestva, pri oblikovanju pravil CFC;
 - ii. je Komisija trdila, da neobveznost zahtevka iz poglavja 9 dela 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 pomeni ugodno obravnavo, ki daje prednost.
2. V okviru drugega tožbenega razloga zatrjuje nezakonitost člena 1 izpodbijanega sklepa v delu, v katerem se nanaša na ugotovitev, da GFE pomeni selektivno prednost v smislu člena 107(1) PDEU, ki izhaja zlasti iz tega, da je:
 - i. glede upoštevne referenčnega okvira:
 - a. Komisija napačno opredelila referenčni okvir, kot da je sestavljen le iz pravil CFC in/ali le poglavja 5 dela 9A Taxation (International and Other Provisions) Act;
 - b. Komisija napačno opredelila cilj referenčnega okvira, kot da je namenjen le obdavčitvi dobička iz dejavnosti in premoženja v Združenem kraljestvu, ki so bili umetno preusmerjeni iz Združenega kraljestva, ne glede na to, ali upoštevne ciljne transakcije dejansko povzročijo nevarnost erozije davčne osnove v Združenem kraljestvu;

- ii. glede opredelitve odstopanja od referenčnega okvira:
 - a. Komisija napačno opredelila upoštevnost in pomen funkcije vodilnega osebja;
 - b. Komisija napačno presodila primerljivost upravičenih posojilnih razmerij s posojili strankam s prebivališčem v Združenem kraljestvu in tretjim strankam;
 - c. se je Komisija nezakonito oprla na Direktivo Sveta (EU) 2016/1164 ⁽¹⁾;
 - d. Komisija napačno presodila primerljiva tveganja s kršitvijo svobode ustanavljanja za oproščene in neoproščene kategorije CFC;
- iii. glede utemeljitve zatrjevanega odstopanja:
 - a. Komisija neutemeljeno ugotovila, da utemeljitev glede potrebe za upravljanje in vodenje sistema ni bila razširjena na funkcije vodilnega osebja;
 - b. Komisija neupravičeno ugotovila, da GFE ni bila upravičena glede na skladnost s svobodo ustanavljanja.
- 3. V okviru tretjega tožbenega razloga zatrjuje nezakonitost člena 2 izpodbijanega sklepa zaradi kršitve legitimnih pričakovanj in kršitve načel pravne varnosti in sorazmernosti. Podredno trdi, da se povračila ne bi smelo odrediti glede katerekoli pomoči, dodeljene v okviru GFE pred 24. novembrom 2017, ko je Komisija objavila sklep o začetku postopka.

⁽¹⁾ Direktiva Sveta (EU) 2016/1164 z dne 12. julija 2016 o določitvi pravil proti praksam izogibanja davkom, ki neposredno vplivajo na delovanje notranjega trga (UL 2016 L 193, str. 1).

Tožba, vložena 31. oktobra 2019 – Sedgwick Overseas/Komisija

(Zadeva T-741/19)

(2020/C 27/47)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Sedgwick Overseas Ltd (London, Združeno kraljestvo) (zastopnik: M. Anderson, Solicitor)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- Sklep Evropske komisije C(2019) 2526 z dne 2. aprila 2019 o državni pomoči SA.44896, ki jo je Združeno kraljestvo izvedlo v zvezi z nadzorovanimi tujimi družbami z izjemo pri financiranju skupin razglasi za ničen v celoti v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko;
- podredno, pri določitvi zneska pomoči, ki jo je treba vrniti, odredi, da se izgube, olajšave ali oprostitve, ki so bile na voljo tožeči stranki (avtomatično ali na podlagi zahtevka oziroma izbire) v času, ko je zahtevala izjemo pri financiranju skupin, ali ki bi bile na voljo tožeči stranki v tem času (olajšave za skupine ali drugače), če ne bi zahtevala izjeme pri financiranju skupin, vsekakor upoštevajo, tudi če te izgube, olajšave ali oprostitve zdaj tožeči stranki niso več na voljo, ker je rok, v katerem jih je treba zahtevati ali uporabiti, v skladu s pravom Združenega kraljestva potekel; in
- toženi stranki naloži plačilo stroškov tožeče stranke.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja devet tožbenih razlogov.

1. V okviru prvega tožbenega razloga zatrjuje, da tožena stranka ni dokazala, da je izjema pri financiranju skupin prednost. Tožeča stranka trdi, da tožena stranka ni dokazala, da gre za prednost v vsakem primeru, v katerem je bila izjema pri financiranju skupin zahtevana. Dalje, tožeča stranka navaja, da se je odločila zahtevati izjemo pri financiranju skupin, ne da bi upoštevala, ali je njena odgovornost lahko manjša, če bi opravila analizo v skladu z merilom funkcije vodstvenega osebja v oddelku 371EB poglavja 5 dela 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010.
2. V okviru drugega tožbenega razloga navaja, da ni bilo nikakršnega posredovanja države z državnimi sredstvi. Tožeča stranka trdi, da tožena stranka ni dokazala, da je zahteva za izjemo pri financiranju skupin vsekakor pripeljala do znižanja davčne obveznosti glede dohodka pravnih oseb v Združenem kraljestvu.
3. V okviru tretjega tožbenega razloga trdi, da izjema pri financiranju skupin ne daje prednosti nekaterim podjetjem ali proizvodnji nekaterih blaga. Tožeča stranka trdi, da tožena stranka ni ravnala pravilno, ker:
 - (i) je referenčni sistem opredelila preozko kot pravila v delu 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010, namesto širšega sistema davka od dohodkov pravnih oseb v Združenem kraljestvu;
 - (ii) ni razumela, da poglavje 9 dela 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 ni odstopanje od poglavja 5 Taxation (International and Other Provisions) Act 2010;
 - (iii) in ni ugotovila, da tudi če bi bilo poglavje 9 dela 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 odstopanje od poglavja 5 Taxation (International and Other Provisions) Act 2010, je upravičeno z naravo splošne sheme navedenega dela 9A.
4. V okviru četrtega tožbenega razloga navaja, da izjema pri financiranju skupin ne vpliva na trgovino med državami članicami. Tožeča stranka trdi, da je tožena stranka neupravičeno ugotovila, da izjema lahko vpliva na odločitve multinacionalnih skupin glede kraja njihovih finančnih funkcij v skupini in njihovega sedeža v Evropski uniji.
5. V okviru petega tožbenega razloga zatrjuje, da izjema pri financiranju skupin ne izkrivlja ali bi lahko izkrivljala konkurenco. Tožeča stranka trdi, da tožena stranka ni dokazala, da je zahteva za izjemo pri financiranju skupin vsekakor pripeljala do znižanja davčne obveznosti glede dohodka pravnih oseb v Združenem kraljestvu.
6. V okviru šestega tožbenega razloga trdi, da bi bilo vračilo domnevne pomoči v nasprotju s splošnimi načeli prava Unije. Tožeča stranka trdi, da je bilo merilo funkcije vodstvenega osebja negotovo, da je imelo Združeno kraljestvo diskrecijsko pravico glede te negotovosti in da je tožena stranka kršila svojo dolžnost opraviti celovito analizo vseh upoštevni dejavnikov. Tožena stranka je z odreditvijo vračila pomoči ravnala v nasprotju s členom Uredbe (EU) 2015/1589 (¹), ki prepoveduje vračilo pomoči, kadar bi bilo vračilo v nasprotju s splošnim načelom prava Unije.
7. V okviru sedmega tožbenega razloga zatrjuje, da bi bila selektivna prednost odpravljena in ne bi bilo zahtevano vračilo, če bi Združeno kraljestvo naknadno razširilo izjemo pri financiranju skupin na posojila v okviru skupine in posojila tretjih oseb. Tožeča stranka trdi, da tožena stranka ni priznala, da bi tako ravnanje odpravilo kakršnokoli selektivno prednost (ob predpostavki, da obstaja) in v takem primeru ne bi bilo nezakonite državne pomoči, ki jo je treba vrniti po pravu Unije.
8. V okviru osmega tožbenega razloga navaja, da se pri določitvi zneska pomoči, ki jo je treba vrniti, izgube, olajšave ali oprostitve, ki so bile na voljo tožeči stranki (avtomatično ali na podlagi zahtevka oziroma izbire) v času, ko je zahtevala izjemo pri financiranju skupin, ali ki bi bile na voljo tožeči stranki v tem času (olajšave za skupine ali drugače), če ne bi zahtevala izjeme pri financiranju skupin, vsekakor upoštevajo, tudi če te izgube, olajšave ali oprostitve zdaj tožeči stranki niso več na voljo, ker je rok, v katerem jih je treba zahtevati ali uporabiti, v skladu s pravom Združenega kraljestva potekel. Tožeča stranka trdi, da je to pravilna razlaga točke 203 obrazložitve izpodbijanega sklepa, ker pa to ni tako, je izpodbijani sklep nepravilen, ker bi neupoštevanje takih izgub, olajšav ali oprostitvev pripeljalo do previsokega zneska pomoči, zaradi česar bi prišlo do izkrivljanja na notranjem trgu.

9. V okviru devetega tožbenega razloga trdi, da tožena stranka ni navedla razlogov v zvezi z izjemo upravičenih virov in izjemo ujemajočih se obresti ter ni izvedla celovite analize vseh upoštevni dejavnikov. Tožeča stranka trdi, da tožena stranka ni razlikovala med tremi ločenimi izjemami iz poglavja 9 Taxation (International and Other Provisions) Act 2010, ki so neodvisne, in ni razumela, da izjema upravičenih virov in izjema ujemajočih se obresti nista približek za merilo funkcije vodstvenega osebja in da obstoj izjeme ujemajočih se obresti v poglavju 9 Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 dokazuje, da je tožena stranka referenčni sistem neupravičeno opredelila preozko kot pravila v delu 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010, namesto širšega sistema davkov od dohodka pravnih oseb v Združenem kraljestvu.

(¹) Uredba Sveta (EU) 2015/1589 z dne 13. julija 2015 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije (UL 2015, L 248, str. 9).

Tožba, vložena 31. oktobra 2019 – Chemring Group in CHG Overseas/Komisija

(Zadeva T-742/19)

(2020/C 27/48)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeči stranki: Chemring Group plc (Romsey, Združeno kraljestvo) in CHG Overseas Ltd (Romsey) (zastopniki: C. McDonnell, Barrister, B. Goren, Solicitor, M. Peristeraki, odvetnik, in K. Desai, Solicitor)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeči stranki Splošnemu sodišču predlagata, naj:

- ugotovi, da ni bilo nezakonite državne pomoči, člen 1 Sklepa Evropske komisije C(2019) 2526 z dne 2. aprila 2019 o državni pomoči SA.44896, ki jo je Združeno kraljestvo izvedlo v zvezi z nadzorovanimi tujimi družbami z izjemo pri financiranju skupin v delu, v katerem je ugotovljeno, da gre za državno pomoč, razglasi za ničen in razveljavi odredbo, da mora Združeno kraljestvo izterjati nezakonito državno pomoč, ki sta jo prejeli tožeči stranki v tem okviru (člena 2 in 3 izpodbijanega sklepa);
- podredno, člena 2 in 3 izpodbijanega sklepa v delu, v katerem je odrejena izterjava domnevne pomoči s strani Združenega kraljestva, razglasi za nična; in
- Komisiji vsekakor naloži plačilo stroškov tožečih strank v tem postopku.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeči stranki se v utemeljitev tožbe sklicujeta na devet tožbenih razlogov.

1. V okviru prvega tožbenega razloga trdita, da Komisija ni razumela konteksta, cilja in delovanja pravil Združenega kraljestva o nadzorovanih tujih družbah glede netrgovalnega finančnega dobička. Ugotovitve Komisije v izpodbijanem sklepu temeljijo na več očitnih napakah. Natančneje, Komisija je storila očitno napako pri razumevanju celotnega davčnega sistema Združenega kraljestva, ciljev sistema nadzorovanih tujih družb v posebnem okviru izjeme pri financiranju skupin in pri opredelitvi upravičenih posojilnih razmerij.

2. V okviru drugega tožbenega razloga zatrjujeta, da je Komisija izjemo pri financiranju skupin napačno opredelila kot davčno oprostitvev in zato kot prednost. V zvezi z netrgovalnimi finančnimi dobički je izjema pri financiranju skupin zavezujoča določba in del opredelitve omejitev pravil o nadzorovanih tujih družbah, ne pa selektivna prednost. Komisija ni opravila nobene kvantitativne analize, da bi dokazala, da gre za prednost, in ob neobstoju trdnih dokazov, da je zadevni ukrep prednost, izpodbijani sklep ne more biti veljaven.
3. V okviru tretjega tožbenega razloga navajata, da je Komisija napačno opredelila referenčni sistem za presojo učinkov pravil o nadzorovanih tujih družbah in napačno opredelila pravila o nadzorovanih tujih družbah kot pravila, ki so drugačna od celotnega sistema davka od dohodka pravnih oseb v Združenem kraljestvu. Komisija ni pravilno razumela cilja pravil o nadzorovanih tujih družbah in ni upoštevala diskrecijske pravice Združenega kraljestva.
4. V okviru četrtega tožbenega razloga trdita, da je Komisija storila očitne napake pri preučitvi državne pomoči in je uporabila napačna merila pri obravnavanju vprašanja primerljivosti. Komisija ni priznala različnih ravni tveganja za davčno osnovo Združenega kraljestva med posojili skupini, ki je obdavčena v Združenem kraljestvu, in posojili skupini, ki ni obdavčena v Združenem kraljestvu, ter neupravičeno ugotovila, da je posojilo znotraj skupine primerljivo s posojilom tretji stranki.
5. V okviru petega tožbenega razloga navajata, da tudi če bi predpostavili, da so zadevni ukrepi o nadzorovanih tujih družbah na prvi pogled pomoč v smislu člena 107(1) PDEU, je v izpodbijanem sklepu napačno ugotovljeno, da ni bilo utemeljitve, ki bi se lahko uporabila za zagovarjanje združljivosti zadevnih ukrepov s pravili Unije o državnih pomočeh. Poleg tega je izpodbijani sklep nerazumen in nedosleden, ker je Komisija pravilno potrdila, da je poglavje 9 dela 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 upravičeno v primerih, v katerih je edini razlog za uporabo obveznosti glede nadzorovanih tujih družb na podlagi nasprotnega poglavja 5 dela 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 kapital, povezan z merilom „kapitala, povezanega z Združenim kraljestvom“, ker je to merilo zelo težko uporabiti v praksi, hkrati in brez ustrezne obrazložitve pa je Komisija ugotovila, da poglavje 9 dela 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 nikoli ni upravičeno v primerih, v katerih bi se zaradi merila funkcije vodstvenega osebja uporabila obveznost nadzorovanih tujih družb v skladu s poglavjem 5 dela 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010. Merilo funkcije vodstvenega osebja je namreč v praksi izredno težko uporabiti, tako da bi morala Komisija ugotoviti, da je poglavje 9 dela 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 upravičeno v okviru tega merila, ugotoviti pa bi morala tudi, da ni bilo državne pomoči.
6. V okviru šestega tožbenega razloga trdita, da če bo izpodbijani sklep potrjen, bo njegova izvršitev z izterjavo domnevne državne pomoči od tožečih strank v nasprotju s temeljnimi načeli prava Unije, vključno s svobodo ustanavljanja in svobodnim opravljanjem storitev, pri čemer je treba navesti, da so v primeru tožečih strank nadzorovane tuje družbe v drugih državah članicah.
7. V okviru sedmega tožbenega razloga navajata, da odredba o izterjavi, ki izhaja iz izpodbijanega sklepa, ni utemeljena in je v nasprotju s temeljnimi načeli Unije.
8. V okviru osmega tožbenega razloga trdita, da Komisija ni ustrezno obrazložila bistvenih elementov izpodbijanega sklepa, kot je ugotovitev, da se obveznost nadzorovanih tujih družb na podlagi poglavja 5 dela 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 lahko uporabi z uporabo merila funkcije vodstvenega osebja brez težav ali nesorazmernega bremena.
9. V okviru devetega tožbenega razloga navajata, da je izpodbijani sklep tudi v nasprotju z načelom dobrega upravljanja, ki narekuje, da Komisija zagotavlja preglednost in predvidljivost v svojih upravnih postopkih in izdaja sklepe v razumnih časovnih okvirih. Ni razumno, da je Komisija v obravnavanem primeru sklep o začetku preiskave sprejela šele po več kot štirih letih in sklep izdala po več kot šestih letih od začetka veljavnosti spornega ukrepa.

Tožba, vložena 31. oktobra 2019 – Hyperion Insurance Group in HIG Finance/Komisija**(Zadeva T-743/19)**

(2020/C 27/49)

*Jezik postopka: angleščina***Stranke**

Tožeči stranki: Hyperion Insurance Group Ltd (London, Združeno kraljestvo) in HIG Finance Ltd (London) (zastopniki: C. McDonnell, Barrister, B. Goren, Solicitor, M. Peristeraki, odvetnik, in K. Desai, Solicitor)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeči stranki Splošnemu sodišču predlagata, naj:

- ugotovi, da ni bilo nezakonite državne pomoči, člen 1 Sklepa Evropske komisije C(2019) 2526 z dne 2. aprila 2019 o državni pomoči SA.44896 v delu, v katerem je ugotovljeno, da gre za državno pomoč, razglasi za ničen in razveljavi odredbo, da mora Združeno kraljestvo izterjati nezakonito državno pomoč, ki sta jo prejeli tožeči stranki v tem okviru (člena 2 in 3 izpodbijanega sklepa);
- podredno, člena 2 in 3 izpodbijanega sklepa v delu, v katerem je odrejena izterjava domnevne pomoči s strani Združenega kraljestva, razglasi za nična; in
- Komisiji vsekakor naloži plačilo stroškov tožečih strank v tem postopku.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeči stranki se v utemeljitev tožbe sklicujeta na devet tožbenih razlogov.

1. V okviru prvega tožbenega razloga trdita, da Komisija ni razumela konteksta, cilja in delovanja pravil Združenega kraljestva o nadzorovanih tujih družbah glede netrgovalnega finančnega dobička. Ugotovitve Komisije v izpodbijanem sklepu temeljijo na več očitnih napakah. Natančneje, Komisija je storila očitno napako pri razumevanju celotnega davčnega sistema Združenega kraljestva, ciljev sistema nadzorovanih tujih družb v posebnem okviru izjeme pri financiranju skupin in pri opredelitvi upravičenih posojilnih razmerij.
2. V okviru drugega tožbenega razloga zatrjujeta, da je Komisija izjemo pri financiranju skupin napačno opredelila kot davčno oprostitvev in zato kot prednost. V zvezi z netrgovalnimi finančnimi dobički je izjema pri financiranju skupin zavezujoča določba in del opredelitve omejitev pravil o nadzorovanih tujih družbah, ne pa selektivna prednost. Komisija ni opravila nobene kvantitativne analize, da bi dokazala, da gre za prednost, in ob neobstoju trdnih dokazov, da je zadevni ukrep prednost, izpodbijani sklep ne more biti veljaven.
3. V okviru tretjega tožbenega razloga navajata, da je Komisija napačno opredelila referenčni sistem za presojo učinkov pravil o nadzorovanih tujih družbah in napačno opredelila pravila o nadzorovanih tujih družbah kot pravila, ki so drugačna od celotnega sistema davka od dohodka pravnih oseb v Združenem kraljestvu. Komisija ni pravilno razumela cilja pravil o nadzorovanih tujih družbah in ni upoštevala diskrecijske pravice Združenega kraljestva.
4. V okviru četrtega tožbenega razloga trdita, da je Komisija storila očitne napake pri preučitvi državne pomoči in je uporabila napačna merila pri obravnavanju vprašanja primerljivosti. Komisija ni priznala različnih ravni tveganja za davčno osnovo Združenega kraljestva med posojili skupini, ki je obdavčena v Združenem kraljestvu, in posojili skupini, ki ni obdavčena v Združenem kraljestvu, ter neupravičeno ugotovila, da je posojilo znotraj skupine primerljivo s posojilom tretji stranki.

5. V okviru petega tožbenega razloga navajata, da tudi če bi predpostavili, da so zadevni ukrepi o nadzorovanih tujih družbah na prvi pogled pomoč v smislu člena 107(1) PDEU, je v izpodbijanem sklepu napačno ugotovljeno, da ni bilo utemeljitve, ki bi se lahko uporabila za zagovarjanje združljivosti zadevnih ukrepov s pravili Unije o državnih pomočeh. Poleg tega je izpodbijani sklep nerazumen in nedosleden, ker je Komisija pravilno potrdila, da je poglavje 9 dela 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 upravičeno v primerih, v katerih je edini razlog za uporabo obveznosti glede nadzorovanih tujih družb na podlagi nasprotnega poglavja 5 dela 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 kapital, povezan z merilom „kapitala, povezanega z Združenim kraljestvom“, ker je to merilo zelo težko uporabiti v praksi, hkrati in brez ustrezne obrazložitve pa je Komisija ugotovila, da poglavje 9 dela 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 nikoli ni upravičeno v primerih, v katerih bi se zaradi merila funkcije vodstvenega osebja uporabila obveznost nadzorovanih tujih družb v skladu s poglavjem 5 dela 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010. Merilo funkcije vodstvenega osebja je namreč v praksi izredno težko uporabiti, tako da bi morala Komisija ugotoviti, da je poglavje 9 dela 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 upravičeno v okviru tega merila, ugotoviti pa bi morala tudi, da ni bilo državne pomoči.
6. V okviru šestega tožbenega razloga trdita, da če bo izpodbijani sklep potrjen, bo njegova izvršitev z izterjavo domnevne državne pomoči od tožečih strank v nasprotju s temeljnimi načeli prava Unije, vključno s svobodo ustanavljanja in svobodnim opravljanjem storitev, pri čemer je treba navesti, da so v primeru tožečih strank nadzorovane tuje družbe v drugih državah članicah.
7. V okviru sedmega tožbenega razloga navajata, da odredba o izterjavi, ki izhaja iz izpodbijanega sklepa, ni utemeljena in je v nasprotju s temeljnimi načeli Unije.
8. V okviru osmega tožbenega razloga trdita, da Komisija ni ustrezno obrazložila bistvenih elementov izpodbijanega sklepa, kot je ugotovitev, da se obveznost nadzorovanih tujih družb na podlagi poglavja 5 dela 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 lahko uporabi z uporabo merila funkcije vodstvenega osebja brez težav ali nesorazmerne bremena.
9. V okviru devetega tožbenega razloga navajata, da je izpodbijani sklep tudi v nasprotju z načelom dobrega upravljanja, ki narekuje, da Komisija zagotavlja preglednost in predvidljivost v svojih upravnih postopkih in izdaja sklepe v razumnih časovnih okvirih. Ni razumno, da je Komisija v obravnavanem primeru sklep o začetku preiskave sprejela šele po več kot štirih letih in sklep izdala po več kot šestih letih od začetka veljavnosti spornega ukrepa.

Tožba, vložena 31. oktobra 2019 – Spirax-Sarco Engineering in Spirax-Sarco Overseas/Komisija

(Zadeva T-745/19)

(2020/C 27/50)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeči stranki: Spirax-Sarco Engineering plc (Cheltenham, Združeno kraljestvo) in Spirax-Sarco Overseas Ltd (Cheltenham) (zastopniki: C. McDonnell, Barrister, B. Goren, Solicitor, M. Peristeraki, odvetnik, in K. Desai, Solicitor)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeči stranki Splošnemu sodišču predlagata, naj:

- ugotovi, da ni bilo nezakonite državne pomoči, člen 1 Sklepa Evropske komisije C(2019) 2526 z dne 2. aprila 2019 o državni pomoči SA.44896, ki jo je Združeno kraljestvo izvedlo v zvezi z nadzorovanimi tujimi družbami z izjemo pri financiranju skupin v delu, v katerem je ugotovljeno, da gre za državno pomoč, razglasi za ničen in razveljavi odredbo, da mora Združeno kraljestvo izterjati nezakonito državno pomoč, ki sta jo prejeli tožeči stranki v tem okviru (člena 2 in 3 izpodbijanega sklepa);

- podredno, člena 2 in 3 izpodbijanega sklepa v delu, v katerem je odrejena izterjava domnevne pomoči s strani Združenega kraljestva, razglasi za nična; in
- Komisiji vsekakor naloži plačilo stroškov tožečih strank v tem postopku.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeči stranki se v utemeljitev tožbe sklicujeta na devet tožbenih razlogov.

1. V okviru prvega tožbenega razloga trdita, da Komisija ni razumela konteksta, cilja in delovanja pravil Združenega kraljestva o nadzorovanih tujih družbah glede netrgovalnega finančnega dobička. Ugotovitve Komisije v izpodbijanem sklepu temeljijo na več očitnih napakah. Natančneje, Komisija je storila očitno napako pri razumevanju celotnega davčnega sistema Združenega kraljestva, ciljev sistema nadzorovanih tujih družb v posebnem okviru izjeme pri financiranju skupin in pri opredelitvi upravičenih posojilnih razmerij.
2. V okviru drugega tožbenega razloga zatrjujeta, da je Komisija izjemo pri financiranju skupin napačno opredelila kot davčno oprostitev in zato kot prednost. V zvezi z netrgovalnimi finančnimi dobički je izjema pri financiranju skupin zavezujoča določba in del opredelitve omejitev pravil o nadzorovanih tujih družbah, ne pa selektivna prednost. Komisija ni opravila nobene kvantitativne analize, da bi dokazala, da gre za prednost, in ob neobstoju trdnih dokazov, da je zadevni ukrep prednost, izpodbijani sklep ne more biti veljaven.
3. V okviru tretjega tožbenega razloga navajata, da je Komisija napačno opredelila referenčni sistem za presojo učinkov pravil o nadzorovanih tujih družbah in napačno opredelila pravila o nadzorovanih tujih družbah kot pravila, ki so drugačna od celotnega sistema davka od dohodka pravnih oseb v Združenem kraljestvu. Komisija ni pravilno razumela cilja pravil o nadzorovanih tujih družbah in ni upoštevala diskrecijske pravice Združenega kraljestva.
4. V okviru četrtega tožbenega razloga trdita, da je Komisija storila očitne napake pri preučitvi državne pomoči in je uporabila napačna merila pri obravnavanju vprašanja primerljivosti. Komisija ni priznala različnih ravni tveganja za davčno osnovo Združenega kraljestva med posojili skupini, ki je obdavčena v Združenem kraljestvu, in posojili skupini, ki ni obdavčena v Združenem kraljestvu, ter neupravičeno ugotovila, da je posojilo znotraj skupine primerljivo s posojilom tretji stranki.
5. V okviru petega tožbenega razloga navajata, da tudi če bi predpostavili, da so zadevni ukrepi o nadzorovanih tujih družbah na prvi pogled pomoč v smislu člena 107(1) PDEU, je v izpodbijanem sklepu napačno ugotovljeno, da ni bilo utemeljitve, ki bi se lahko uporabila za zagovarjanje združljivosti zadevnih ukrepov s pravili Unije o državnih pomočeh. Poleg tega je izpodbijani sklep nerazumen in nedosleden, ker je Komisija pravilno potrdila, da je poglavje 9 dela 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 upravičeno v primerih, v katerih je edini razlog za uporabo obveznosti glede nadzorovanih tujih družb na podlagi nasprotnega poglavja 5 dela 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 kapital, povezan z merilom „kapitala, povezanega z Združenim kraljestvom“, ker je to merilo zelo težko uporabiti v praksi, hkrati in brez ustrezne obrazložitve pa je Komisija ugotovila, da poglavje 9 dela 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 nikoli ni upravičeno v primerih, v katerih bi se zaradi merila funkcije vodstvenega osebja uporabila obveznost nadzorovanih tujih družb v skladu s poglavjem 5 dela 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010. Merilo funkcije vodstvenega osebja je namreč v praksi izredno težko uporabiti, tako da bi morala Komisija ugotoviti, da je poglavje 9 dela 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 upravičeno v okviru tega merila, ugotoviti pa bi morala tudi, da ni bilo državne pomoči.
6. V okviru šestega tožbenega razloga trdita, da če bo izpodbijani sklep potrjen, bo njegova izvršitev z izterjavo domnevne državne pomoči od tožečih strank v nasprotju s temeljnimi načeli prava Unije, vključno s svobodo ustanavljanja in svobodnim opravljanjem storitev, pri čemer je treba navesti, da so v primeru tožečih strank nadzorovane tuje družbe v drugih državah članicah.
7. V okviru sedmega tožbenega razloga navajata, da odredba o izterjavi, ki izhaja iz izpodbijanega sklepa, ni utemeljena in je v nasprotju s temeljnimi načeli Unije.

8. V okviru osmega tožbenega razloga trdita, da Komisija ni ustrezno obrazložila bistvenih elementov izpodbijanega sklepa, kot je ugotovitev, da se obveznost nadzorovanih tujih družb na podlagi poglavja 5 dela 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 lahko uporabi z uporabo merila funkcije vodstvenega osebja brez težav ali nesorazmernega bremena.
9. V okviru devetega tožbenega razloga navajata, da je izpodbijani sklep tudi v nasprotju z načelom dobrega upravljanja, ki narekuje, da Komisija zagotavlja preglednost in predvidljivost v svojih upravnih postopkih in izdaja sklepe v razumnih časovnih okvirih. Ni razumno, da je Komisija v obravnavanem primeru sklep o začetku preiskave sprejela šele po več kot štirih letih in sklep izdala po več kot šestih letih od začetka veljavnosti spornega ukrepa.

Tožba, vložena 31. oktobra 2019 – DS Smith in DS Smith International/Komisija

(Zadeva T-747/19)

(2020/C 27/51)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeči stranki: DS Smith plc (London, Združeno kraljestvo) in DS Smith International Ltd (London) (zastopniki: C. McDonnell, Barrister, B. Goren, Solicitor, M. Peristeraki, odvetnik, in K. Desai, Solicitor)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeči stranki Splošnemu sodišču predlagata, naj:

- ugotovi, da ni bilo nezakonite državne pomoči, člen 1 Sklepa Evropske komisije z dne 2. aprila 2019 o državni pomoči SA.44896, ki jo je Združeno kraljestvo izvedlo v zvezi z nadzorovanimi tujimi družbami z izjemo pri financiranju skupin v delu, v katerem je ugotovljeno, da gre za državno pomoč, razglasi za ničen in razveljavi odredbo, da mora Združeno kraljestvo izterjati nezakonito državno pomoč, ki sta jo prejeli tožeči stranki v tem okviru (člena 2 in 3 izpodbijanega sklepa);
- podredno, člena 2 in 3 izpodbijanega sklepa v delu, v katerem je odrejena izterjava domnevne pomoči s strani Združenega kraljestva, razglasi za nična; in
- Komisiji vsekakor naloži plačilo stroškov tožečih strank v tem postopku.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeči stranki se v utemeljitev tožbe sklicujeta na devet tožbenih razlogov.

1. V okviru prvega tožbenega razloga trdita, da Komisija ni razumela konteksta, cilja in delovanja pravil Združenega kraljestva o nadzorovanih tujih družbah glede netrgovalnega finančnega dobička. Ugotovitve Komisije v izpodbijanem sklepu temeljijo na več očitnih napakah. Natančneje, Komisija je storila očitno napako pri razumevanju celotnega davčnega sistema Združenega kraljestva, ciljev sistema nadzorovanih tujih družb v posebnem okviru izjeme pri financiranju skupin in pri opredelitvi upravičenih posojilnih razmerij.

2. V okviru drugega tožbenega razloga zatrjujeta, da je Komisija izjemo pri financiranju skupin napačno opredelila kot davčno oprostitvev in zato kot prednost. V zvezi z netrgovalnimi finančnimi dobički je izjema pri financiranju skupin zavezujoča določba in del opredelitve omejitev pravil o nadzorovanih tujih družbah, ne pa selektivna prednost. Komisija ni opravila nobene kvantitativne analize, da bi dokazala, da gre za prednost, in ob neobstoju trdnih dokazov, da je zadevni ukrep prednost, izpodbijani sklep ne more biti veljaven.
3. V okviru tretjega tožbenega razloga navajata, da je Komisija napačno opredelila referenčni sistem za presojo učinkov pravil o nadzorovanih tujih družbah in napačno opredelila pravila o nadzorovanih tujih družbah kot pravila, ki so drugačna od celotnega sistema davka od dohodka pravnih oseb v Združenem kraljestvu. Komisija ni pravilno razumela cilja pravil o nadzorovanih tujih družbah in ni upoštevala diskrecijske pravice Združenega kraljestva.
4. V okviru četrtega tožbenega razloga trdita, da je Komisija storila očitne napake pri preučitvi državne pomoči in je uporabila napačna merila pri obravnavanju vprašanja primerljivosti. Komisija ni priznala različnih ravni tveganja za davčno osnovo Združenega kraljestva med posojili skupini, ki je obdavčena v Združenem kraljestvu, in posojili skupini, ki ni obdavčena v Združenem kraljestvu, ter neupravičeno ugotovila, da je posojilo znotraj skupine primerljivo s posojilom tretji stranki.
5. V okviru petega tožbenega razloga navajata, da tudi če bi predpostavili, da so zadevni ukrepi o nadzorovanih tujih družbah na prvi pogled pomoč v smislu člena 107(1) PDEU, je v izpodbijanem sklepu napačno ugotovljeno, da ni bilo utemeljitve, ki bi se lahko uporabila za zagovarjanje združljivosti zadevnih ukrepov s pravili Unije o državnih pomočeh. Poleg tega je izpodbijani sklep nerazumen in nedosleden, ker je Komisija pravilno potrdila, da je poglavje 9 dela 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 upravičeno v primerih, v katerih je edini razlog za uporabo obveznosti glede nadzorovanih tujih družb na podlagi nasprotnega poglavja 5 dela 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 kapital, povezan z merilom „kapitala, povezanega z Združenim kraljestvom“, ker je to merilo zelo težko uporabiti v praksi, hkrati in brez ustrezne obrazložitve pa je Komisija ugotovila, da poglavje 9 dela 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 nikoli ni upravičeno v primerih, v katerih bi se zaradi merila funkcije vodstvenega osebja uporabila obveznost nadzorovanih tujih družb v skladu s poglavjem 5 dela 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010. Merilo funkcije vodstvenega osebja je namreč v praksi izredno težko uporabiti, tako da bi morala Komisija ugotoviti, da je poglavje 9 dela 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 upravičeno v okviru tega merila, ugotoviti pa bi morala tudi, da ni bilo državne pomoči.
6. V okviru šestega tožbenega razloga trdita, da če bo izpodbijani sklep potrjen, bo njegova izvršitev z izterjavo domnevne državne pomoči od tožečih strank v nasprotju s temeljnimi načeli prava Unije, vključno s svobodo ustanavljanja in svobodnim opravljanjem storitev, pri čemer je treba navesti, da so v primeru tožečih strank nadzorovane tuje družbe v drugih državah članicah.
7. V okviru sedmega tožbenega razloga navajata, da odredba o izterjavi, ki izhaja iz izpodbijanega sklepa, ni utemeljena in je v nasprotju s temeljnimi načeli Unije.
8. V okviru osmega tožbenega razloga trdita, da Komisija ni ustrezno obrazložila bistvenih elementov izpodbijanega sklepa, kot je ugotovitev, da se obveznost nadzorovanih tujih družb na podlagi poglavja 5 dela 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 lahko uporabi z uporabo merila funkcije vodstvenega osebja brez težav ali nesorazmernega bremena.
9. V okviru devetega tožbenega razloga navajata, da je izpodbijani sklep tudi v nasprotju z načelom dobrega upravljanja, ki narekuje, da Komisija zagotavlja preglednost in predvidljivost v svojih upravnih postopkih in izdaja sklepe v razumnih časovnih okvirih. Ni razumno, da je Komisija v obravnavanem primeru sklep o začetku preiskave sprejela šele po več kot štirih letih in sklep izdala po več kot šestih letih od začetka veljavnosti spornega ukrepa.

Tožba, vložena 1. novembra 2019 – The Vitec Group/Komisija**(Zadeva T-748/19)**

(2020/C 27/52)

*Jezik postopka: angleščina***Stranki**

Tožeča stranka: The Vitec Group plc (Richmond, Združeno kraljestvo) (zastopnika: C. McDonnell, Barrister, B. Goren, Solicitor, M. Peristeraki, odvetnik, in K. Desai, Solicitor)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- ugotovi, da ni bilo nezakonite državne pomoči, člen 1 Sklepa Evropske komisije z dne 2. aprila 2019 o državni pomoči SA.44896, ki jo je Združeno kraljestvo izvedlo v zvezi z nadzorovanimi tujimi družbami z izjemo pri financiranju skupin v delu, v katerem je ugotovljeno, da gre za državno pomoč, razglasi za ničen in razveljavi odredbo, da mora Združeno kraljestvo izterjati nezakonito državno pomoč, ki jo je prejela tožeča stranka v tem okviru (člena 2 in 3 izpodbijanega sklepa);
- podredno, člena 2 in 3 izpodbijanega sklepa v delu, v katerem je odrejena izterjava domnevne pomoči s strani Združenega kraljestva, razglasi za nična; in
- Komisiji vsekakor naloži plačilo stroškov tožeče stranke v tem postopku.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka se v utemeljitev tožbe sklicuje na devet tožbenih razlogov.

1. V okviru prvega tožbenega razloga trdi, da Komisija ni razumela konteksta, cilja in delovanja pravil Združenega kraljestva o nadzorovanih tujih družbah glede netrgovalnega finančnega dobička. Ugotovitve Komisije v izpodbijanem sklepu temeljijo na več očitnih napakah. Natančneje, Komisija je storila očitno napako pri razumevanju celotnega davčnega sistema Združenega kraljestva, ciljev sistema nadzorovanih tujih družb v posebnem okviru izjeme pri financiranju skupin in pri opredelitvi upravičenih posojilnih razmerij.
2. V okviru drugega tožbenega razloga zatrjuje, da je Komisija izjemo pri financiranju skupin napačno opredelila kot davčno oprostitvev in zato kot prednost. V zvezi z netrgovalnimi finančnimi dobički je izjema pri financiranju skupin zavezujoča določba in del opredelitve omejitev pravil o nadzorovanih tujih družbah, ne pa selektivna prednost. Komisija ni opravila nobene kvantitativne analize, da bi dokazala, da gre za prednost, in ob neobstoju trdnih dokazov, da je zadevni ukrep prednost, izpodbijani sklep ne more biti veljaven.
3. V okviru tretjega tožbenega razloga navaja, da je Komisija napačno opredelila referenčni sistem za presojo učinkov pravil o nadzorovanih tujih družbah in napačno opredelila pravila o nadzorovanih tujih družbah kot pravila, ki so drugačna od celotnega sistema davka od dohodka pravnih oseb v Združenem kraljestvu. Komisija ni pravilno razumela cilja pravil o nadzorovanih tujih družbah in ni upoštevala diskrecijske pravice Združenega kraljestva.
4. V okviru četrtega tožbenega razloga trdi, da je Komisija storila očitne napake pri preučitvi državne pomoči in je uporabila napačna merila pri obravnavanju vprašanja primerljivosti. Komisija ni priznala različnih ravni tveganja za davčno osnovo Združenega kraljestva med posojili skupini, ki je obdavčena v Združenem kraljestvu, in posojili skupini, ki ni obdavčena v Združenem kraljestvu, ter neupravičeno ugotovila, da je posojilo znotraj skupine primerljivo s posojilom tretji stranki.

5. V okviru petega tožbenega razloga navaja, da tudi če bi predpostavili, da so zadevni ukrepi o nadzorovanih tujih družbah na prvi pogled pomoč v smislu člena 107(1) PDEU, je v izpodbijanem sklepu napačno ugotovljeno, da ni bilo utemeljitve, ki bi se lahko uporabila za zagovarjanje združljivosti zadevnih ukrepov s pravili Unije o državnih pomočeh. Poleg tega je izpodbijani sklep nerazumen in nedosleden, ker je Komisija pravilno potrdila, da je poglavje 9 dela 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 upravičeno v primerih, v katerih je edini razlog za uporabo obveznosti glede nadzorovanih tujih družb na podlagi nasprotnega poglavja 5 dela 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 kapital, povezan z merilom „kapitala, povezanega z Združenim kraljestvom“, ker je to merilo zelo težko uporabiti v praksi, hkrati in brez ustrezne obrazložitve pa je Komisija ugotovila, da poglavje 9 dela 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 nikoli ni upravičeno v primerih, v katerih bi se zaradi merila funkcije vodstvenega osebja uporabila obveznost nadzorovanih tujih družb v skladu s poglavjem 5 dela 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010. Merilo funkcije vodstvenega osebja je namreč v praksi izredno težko uporabiti, tako da bi morala Komisija ugotoviti, da je poglavje 9 dela 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 upravičeno v okviru tega merila, ugotoviti pa bi morala tudi, da ni bilo državne pomoči.
6. V okviru šestega tožbenega razloga trdi, da če bo izpodbijani sklep potrjen, bo njegova izvršitev z izterjavo domnevne državne pomoči od tožeče stranke v nasprotju s temeljnimi načeli prava Unije, vključno s svobodo ustanavljanja in svobodnim opravljanjem storitev, pri čemer je treba navesti, da so v primeru tožeče stranke nadzorovane tuje družbe v drugih državah članicah.
7. V okviru sedmega tožbenega razloga navaja, da odredba o izterjavi, ki izhaja iz izpodbijanega sklepa, ni utemeljena in je v nasprotju s temeljnimi načeli Unije.
8. V okviru osmega tožbenega razloga trdi, da Komisija ni ustrezno obrazložila bistvenih elementov izpodbijanega sklepa, kot je ugotovitev, da se obveznost nadzorovanih tujih družb na podlagi poglavja 5 dela 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 lahko uporabi z uporabo merila funkcije vodstvenega osebja brez težav ali nesorazmernega bremena.
9. V okviru devetega tožbenega razloga navaja, da je izpodbijani sklep tudi v nasprotju z načelom dobrega upravljanja, ki narekuje, da Komisija zagotavlja preglednost in predvidljivost v svojih upravnih postopkih in izdaja sklepe v razumnih časovnih okvirih. Ni razumno, da je Komisija v obravnavanem primeru sklep o začetku preiskave sprejela šele po več kot štirih letih in sklep izdala po več kot šestih letih od začetka veljavnosti spornega ukrepa.

Tožba, vložena 4. novembra 2019 – Reckitt Benckiser Investments in drugi/Komisija

(Zadeva T-751/19)

(2020/C 27/53)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeče stranke: Reckitt Benckiser Investments Ltd (Slough, Združeno kraljestvo) in 5 drugih tožečih strank (zastopniki: C. Quigley, Barrister, P. Halford in A. Langley, Solicitors)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- Sklep Komisije z dne 2. aprila 2019 o državni pomoči SA.44896, ki jo je Združeno kraljestvo izvedlo v zvezi z nadzorovanimi tujimi družbami z izjemo pri financiranju skupin razglasi za ničen;
- podredno, člen 2 izpodbijanega sklepa razglasi za ničen v delu, v katerem se nanaša na tožeče stranke;

- še bolj podredno, člen 2 izpodbijanega sklepa glede katerekoli pomoči, odobrene z izjemo pri financiranju skupin v obdobju pred 24. novembrom 2017, razglasi za ničen v delu, v katerem se nanaša na tožeče stranke;
- Komisiji vsekakor naloži plačilo stroškov tožečih strank.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeče stranke v utemeljitev tožbe navajajo tri tožbene razloge.

1. V okviru prvega tožbenega razloga navajajo nezakonitost člena 1 izpodbijanega sklepa, ker:
 - a. je Komisija napačno uporabila pravo in storila očitne napake pri presoji pri ugotovitvi, da je izjema pri financiranju skupin (ekonomska) prednost v smislu člena 107(1) PDEU, zlasti ker:
 - i. ni upoštevala: zgodovinskega ozadja uvedbe pravil o nadzorovanih tujih družbah v sistemu obdavčitve dohodkov pravnih oseb v Združenem kraljestvu, omejitev, ki so Združenemu kraljestvu naložene zaradi uporabe prava Unije, zlasti svobode ustanavljanja, teritorialnosti in drugih razlogov politik za strukturo pravil o nadzorovanih tujih družbah, uvedenih z Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 z učinkom od 1. januarja 2013, ter obsega davčne suverenosti držav članic, vključno Združenega kraljestva, pri oblikovanju pravil o nadzorovanih tujih družbah;
 - ii. je trdila, da neobveznost zahtevka iz poglavja 9 dela 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 pomeni ugodno obravnavo, ki daje prednost;
 - b. je Komisija napačno uporabila pravo in storila očitne napake pri presoji pri ugotovitvi, da izjema pri financiranju skupin pomeni selektivno prednost v smislu člena 107(1) PDEU, zlasti ker je:
 - i. glede upoštevne referenčnega okvira:
 1. napačno opredelila referenčni okvir, kot da je sestavljen le iz pravil o nadzorovanih tujih družbah in/ali le poglavja 5 dela 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010;
 2. napačno opredelila cilj referenčnega okvira, kot da je namenjen le obdavčitvi dobička iz dejavnosti in premoženja v Združenem kraljestvu, ki so bili umetno preusmerjeni iz Združenega kraljestva, ne glede na to, ali upoštevne ciljne transakcije dejansko povzročijo nevarnost erozije davčne osnove v Združenem kraljestvu;
 - ii. glede opredelitve odstopanja od referenčnega okvira:
 1. napačno opredelila upoštevnost in pomen funkcije vodilnega osebja;
 2. napačno presodila primerljivost upravičenih posojilnih razmerij s posojili strankam s prebivališčem v Združenem kraljestvu in tretjim strankam;
 3. se je nezakonito oprla na Direktivo Sveta (EU) 2016/1164 ⁽¹⁾;
 4. napačno presodila primerljiva tveganja s kršitvijo svobode ustanavljanja za oproščene in neoprosčene kategorije nadzorovanih tujih družb;
 - iii. glede utemeljitve zatrjevanega odstopanja:
 1. neutemeljeno ugotovila, da utemeljitev glede potrebe za upravljanje in vodenje sistema ni bila razširjena na funkcije vodilnega osebja;
 2. neupravičeno ugotovila, da izjema pri financiranju skupin ni bila upravičena glede na skladnost s svobodo ustanavljanja.

2. V okviru drugega tožbenega razloga zatrjujejo nezakonnost člena 2 izpodbijanega sklepa zaradi kršitve legitimnih pričakovanj in kršitve načel pravne varnosti in sorazmernosti.
3. Podredno v okviru tretjega tožbenega razloga trdijo, da se vračila ne bi smelo odrediti glede katerekoli pomoči, dodeljene v okviru izjeme pri financiranju skupin pred 24. novembrom 2017, ko je Komisija objavila sklep o začetku postopka.

(¹) Direktiva Sveta (EU) 2016/1164 z dne 12. julija 2016 o določitvi pravil proti praksam izogibanja davkom, ki neposredno vplivajo na delovanje notranjega trga (UL 2016 L 193, str. 1).

Tožba, vložena 5. novembra 2019 – Inchape/Komisija

(Zadeva T-752/19)

(2020/C 27/54)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Inchape plc (London, Združeno kraljestvo) (zastopnik: M. Anderson, Solicitor)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- Sklep Komisije (EU) 2019/1352 z dne 2. aprila 2019 o državni pomoči SA.44896, ki jo je Združeno kraljestvo izvedlo v zvezi z nadzorovanimi tujimi družbami z izjemo pri financiranju skupin (UL 2019, L 216, str. 1) razglasi za ničen v celoti v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko;
- podredno, odredi, da se pri določitvi zneska pomoči, ki jo je treba vrniti, izgube, olajšave ali oprostitev, ki so bile na voljo tožeči stranki, ko je zahtevala izjemo pri financiranju skupin, ali ki bi bile lahko na voljo tožeči stranki, če ne bi zahtevala izjeme pri financiranju skupin, vsekakor upoštevajo, tudi če je rok za uveljavljanje teh izgub, olajšav ali oprostitev zdaj po pravu Združenega kraljestva že potekel in ne glede na to, ali so avtomatične;
- vsekakor toženi stranki naloži plačilo stroškov tožeče stranke.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja devet tožbenih razlogov.

1. Prvi pritožbeni razlog: tožena stranka ni dokazala, da je izjema pri financiranju skupin prednost. Tožeča stranka trdi, da tožena stranka ni dokazala, da gre za prednost v vsakem primeru, v katerem se je uveljavljala izjema pri financiranju skupin.
2. Drugi tožbeni razlog: ni bilo nobenega posredovanja države oziroma posredovanja z državnimi sredstvi. Komisija ni dokazala, da je uveljavljanje izjeme pri financiranju skupin vsekakor pripeljalo do zmanjšanja obveznosti plačila davka od dohodkov pravnih oseb v Združenem kraljestvu.

3. Tretji tožbeni razlog: izjema pri financiranju skupin ne daje prednosti posameznim podjetjem ali proizvodnji posameznega blaga. Tožeča stranka trdi, da je tožena stranka storila napako, ker (i) je referenčni sistem opredelila preozko kot pravila iz navedenega dela 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 in ne kot širši sistem obdavčitve dohodkov pravnih oseb Združenega kraljestva; (ii) ni razumela, da poglavje 9 dela 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 ne pomeni odstopanja od poglavja 5 istega dela; in (iii) ni ugotovila, da je, tudi če navedeno poglavje 9 pomeni odstopanje od poglavja 5, to odstopanje utemeljeno z naravo ali splošno shemo dela 9A.
4. Četrty tožbeni razlog: izjema pri financiranju skupin ne vpliva na trgovino med državami članicami. Komisija naj bi napačno ugotovila, da izjema pri financiranju skupin lahko vpliva na odločitve multinacionalnih skupin glede lokacije finančnih funkcij skupine in njihovega sedeža v Uniji.
5. Peti tožbeni razlog: izjema pri financiranju skupin ne izkrivlja oziroma ne more izkrivljati konkurence. Komisija naj ne bi dokazala, da je uveljavljanje izjeme pri financiranju skupin vsekakor pripeljalo do zmanjšanja obveznosti plačila davka od dohodkov pravnih oseb v Združenem kraljestvu.
6. Šesti tožbeni razlog: vračilo domnevne državne pomoči bi bilo v nasprotju s splošnimi načeli prava Unije. Tožeča stranka trdi, da merilo funkcij osebja, pristojnega za odločanje iz oddelka 371 EB poglavja 5 dela 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 ne zagotavlja pravne varnosti, da je Združeno kraljestvo imelo diskrecijsko pravico za odpravo te negotovosti in da je tožena stranka kršila svojo dolžnost, da opravi popolno analizo vseh upoštevni dejavnikov. Komisija je s tem, da je odredila vračilo pomoči, ravnala v nasprotju s členom 16(1) Uredbe Sveta (EU) 2015/1589 ⁽¹⁾, ki prepoveduje vračilo pomoči, če bi bilo to v nasprotju s splošnim načelom prava Unije.
7. Sedmi tožbeni razlog: selektivna prednost bi bila odpravljena in nikakršno vračilo ne bi bilo potrebno, če bi Združeno kraljestvo izjemo pri financiranju skupin retroaktivno razširilo na posojila družbe družbenikom in posojila tretjim osebam. Tožeča stranka trdi, da tožena stranka ni upoštevala, da bi sprejetje takega ukrepa odpravilo vsakršno selektivno prednost (če se zdaj predpostavi, da ta obstaja), v takem primeru pa ne bi bilo nezakonite državne pomoči, ki jo je treba vrniti na podlagi prava Unije.
8. Osmi tožbeni razlog: pri določitvi zneska pomoči, ki ga je treba vrniti, bi bilo treba upoštevati izgube, olajšave ali oprostitve, ki so bile tožeči stranki na voljo, ko je vložila zahtevo za izjemo pri financiranju skupin, ali bi ji bile na voljo takrat, če ne bi uveljavljala izjeme pri financiranju skupin, tudi če se je rok za dostop do uveljavljanja teh izgub, olajšav ali oprostitvev zdaj po pravu Združenega kraljestva iztekel. Tožeča stranka trdi, da je to pravilna razlaga točke 203 obrazložitve izpodbijanega sklepa, če pa ni tako, je izpodbijani sklep napačen, ker bi neupoštevanje takih izgub, olajšav ali oprostitvev pripeljalo do previsoko izračunane zneska pomoči, kar bi povzročilo izkrivljanje na notranjem trgu.
9. Deveti tožbeni razlog: Komisija ni utemeljila svojih stališč v zvezi z izjemo upravičenih virov in izjemo ujemanja obresti in ni opravila popolne analize vseh upoštevni dejavnikov. Tožeča stranka trdi, da tožena stranka ni razlikovala med tremi ločenimi izjemami iz poglavja 9 dela 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010, ki so medsebojno neodvisne, in ni razumela, da izjema upravičenih virov in izjema ujemanja obresti ni nadomestek za merilo funkcij osebja, pristojnega za odločanje, in da obstoj izjeme ujemanja obresti iz poglavja 9 dokazuje, da je tožena stranka storila napako, ker je referenčni sistem opredelila preozko kot pravila iz dela 9A in ne kot širši sistem obdavčitve dohodkov pravnih oseb Združenega kraljestva.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (EU) 2015/1589 z dne 13. julija 2015 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije (UL 2015, L 248, str. 9).

Tožba, vložena 7. novembra 2019 – Stagecoach Group/Komisija**(Zadeva T-754/19)**

(2020/C 27/55)

Jezik postopka: angleščina

Stranki*Tožeča stranka:* Stagecoach Group plc (Perth, Združeno kraljestvo) (zastopnika: J. Lesar, Solicitor, in K. Beal, QC)*Tožena stranka:* Evropska komisija**Predloga***Tožeča stranka* Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- Sklep Komisije (EU) 2019/1352 z dne 2. aprila 2019 o državni pomoči SA.44896, ki jo je Združeno kraljestvo izvedlo v zvezi z nadzorovanimi tujimi družbami z izjemo pri financiranju skupin (UL 2019, L 216, str. 1) razglasi za ničen;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov tožeče stranke.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve*Tožeča stranka* v utemeljitev tožbe navaja devet tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: Komisija je pri izbiri referenčnega okvira za analizo davčne ureditve napačno uporabila člen 107(1) PDEU in/ali storila očitno napako pri presoji. Tožeča stranka trdi, da bi morala tožena stranka za referenčni okvir vzeti ureditev obdavčitve dohodkov pravnih oseb Združenega kraljestva in ne zgolj ureditve za nadzorovane tuje družbe.
2. Drugi tožbeni razlog: tožena stranka je pri uporabi člena 107(1) PDEU napačno uporabila pravo in/ali storila očitno napako pri presoji, ker je sprejela nepravilen pristop pri analizi ureditve tujih nadzorovanih družb. Komisija je v točkah od 124 do 126 obrazložitve izpodbijanega sklepa napačno štela, da določbe poglavja 9 dela 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 pomenijo odstopanje od splošne davčne obveznosti iz poglavja 5 tega dela.
3. Tretji tožbeni razlog: Komisija je pri uporabi člena 107(1) PDEU napačno uporabila pravo, ker je v točkah od 127 do 151 obrazložitve izpodbijanega sklepa napačno ugotovila, da je merilo selektivnosti izpolnjeno, ker so bila podjetja, ki so v primerljivem dejanskem in pravnem položaju, obravnavana različno.
4. Četrti tožbeni razlog: 75-odstotna oprostitve iz člena 371D Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 je utemeljena z naravo in splošno strukturo sistema obdavčitve.
5. Peti tožbeni razlog: naložitev davčnega bremena za nadzorovane tuje družbe, ki izpolnjujejo pogoje za oprostitve iz navedenega poglavja 9, kot razredu, bi bila v nasprotju s svobodo ustanavljanja tožeče stranke iz člena 49 PDEU.
6. Šesti tožbeni razlog: očitna napaka pri presoji v zvezi z določitvijo 75-odstotne oprostitve in fiksnega razmerja.
7. Sedmi tožbeni razlog: sklep Komisije ni v skladu s splošnim načelom prava Evropske unije o prepovedi diskriminacije oziroma načelom enakega obravnavanja.

8. Osmi tožbeni razlog: Komisija je s tem, da je po analogiji uporabila določbe Direktive Sveta (EU) 2016/1164, ⁽¹⁾ ki se ne uporabljajo *ratione temporis*, oziroma s tem, da se je na te določbe neupravičeno sklicevala, napačno uporabila pravo.
9. Deveti tožbeni razlog: Komisija je pri uporabi člena 107(1) PDEU napačno uporabila pravo, ker je v točki 176 obrazložitve izpodbijanega sklepa ugotovila, da obstaja razred upravičencev (ki vključuje tožečo stranko) in da je ta prejela pomoč, ki jo mora vrniti v skladu s členom 2(1) izpodbijanega sklepa.

⁽¹⁾ Direktiva Sveta (EU) 2016/1164 z dne 12. julija 2016 o določitvi pravil proti praksam izogibanja davkom, ki neposredno vplivajo na delovanje notranjega trga (UL 2016, L 193, str. 1).

Tožba, vložena 6. novembra 2019 – BBA International Investments/Komisija

(Zadeva T-755/19)

(2020/C 27/56)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: BBA International Investments Sàrl (Luxembourg, Luksemburg) (zastopniki: N. Niejahr, B. Hoorelbeke, odvetnika, A. Stratakis in P. O'Gara, Solicitors)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- Sklep Komisije (EU) 2019/1352 z dne 2. aprila 2019 o državni pomoči SA.44896, ki jo je Združeno kraljestvo izvedlo v zvezi z nadzorovanimi tujimi družbami z izjemo pri financiranju skupin (UL 2019, L 216, str. 1) v delu, v katerem je navedeno, da je domnevni ukrep pomoči pomoč v smislu člena 107(1) PDEU, in odrejeno njeno vračilo skupaj z obrestmi tudi od tožeče stranke, razglasi za ničen;
- podredno, člene 2, 3 in 4 izpodbijanega sklepa v delu, v katerem je odrejeno vračilo nezdružljive pomoči z obrestmi tudi od tožeče stranke, razglasi za nične;
- Komisiji naloži, da nosi svoje stroške in plača stroške tožeče stranke v zvezi s tem postopkom.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja pet tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: Komisija je kršila člen 107(1) PDEU, ker je ugotovila, da domnevni ukrep pomoči zagotavlja selektivno prednost:
 - a) družbam, ki uporabijo 75-odstotno oprostitev za upravičena posojilna razmerja z nizkim tveganjem, ker je Komisija:
 - napačno opredelila sistem nadzorovanih družb v Združenem kraljestvu kot referenčni sistem;

- napačno uporabila pravo, ker je ugotovila, da 75-oprostitev pomeni odstopanje od referenčne davčne ureditve, na podlagi tega, da
 - (i) ugotovitev odstopanja napačno temelji na zakonodajni tehniki;
 - (ii) merilo funkcij osebja, pristojnega za odločanje, ni osrednje merilo za ureditev nadzorovanih tujih družb v Združenem kraljestvu; in
 - (iii) upravičena in neupravičena posojilna razmerja niso v enakem pravnem in dejanskem položaju in je vseka-kor napačno uporabila pravo, ker je po analogiji uporabila Direktivo Sveta (EU) 2016/1164 ⁽¹⁾ ali se je neupravičeno sklicevala na njene določbe;
 - zmotno ugotovila dejansko stanje in napačno uporabila pravo, ker je ugotovila da 75-odstotna oprostitve ni upravi-čena z naravo in celotno strukturo davčnega sistema enako kot izjema pri financiranju skupin, ki se uporablja za netrgovalni finančni dobiček, ki spada na področje uporabe oddelka 371EC Taxation (International and Other Pro-visions) Act 2010;
- b) družbam, ki uporabijo izjemo glede ujemanja obresti in upravičenih virov, ker je:
- napačno opredelila sistem nadzorovanih družb v Združenem kraljestvu kot referenčni sistem;
 - napačno uporabila pravo, ker je ugotovila, da izjema glede ujemanja obresti in upravičenih virov pomeni odstopa-nje od referenčnega davčnega sistema, na podlagi tega, da:
 - (i) ugotovitev odstopanja napačno temelji na zakonodajni tehniki in merilo funkcij osebja, pristojnega za odlo-čanje, ni osrednje merilo za pravila Združenega kraljestva o nadzorovanih tujih družbah;
 - (ii) davčni zavezanci, ki so upravičeni do izjeme glede ujemanja obresti in upravičenih virov, niso v enakem pravnem in dejanskem položaju kot davčni zavezanci, ki do tega niso upravičeni;
 - zmotno ugotovila dejansko stanje in napačno uporabila pravo, ker je ugotovila, da izjema glede ujemanja obresti in upravičenih virov ni upravičena z naravo in celotno strukturo davčnega sistema.
2. Drugi tožbeni razlog: Komisija je kršila člen 107(1) PDEU, ker ni dokazala, da domnevni ukrep pomoči lahko vpliva na trgo-vino med državami članicami in bi lahko izkrivljaj konkurenco.
3. Tretji tožbeni razlog, naveden podredno: Komisija je kršila člen 49 PDEU, ker je domnevni ukrep pomoči opredelila kot nezdružljivo državno pomoč, ki ne krši svobode ustanavljanja, zagotovljene s členom 49 PDEU.
4. Četrty tožbeni razlog: Komisija je kršila temeljno načelo enakega obravnavanja/prepovedi diskriminacije, ker je:
- netrgovalni finančni dobiček iz upravičenih posojil obravnavala enako kot netrgovalni finančni dobiček iz neupravičenih posojil; in
 - izjemo pri financiranju skupin obravnavala različno, glede na to, ali netrgovalni finančni dobiček spada na področje oddelka 371EB ali oddelka 371EC Taxation (International and Other Provisions) Act 2010.

5. Peti tožbeni razlog, naveden podredno: tudi če bi domnevni ukrep pomoči spadal na področje uporabe člena 107(1) PDEU, je Komisija kršila člen 16(1) Uredbe Sveta (EU) 2015/1589, ⁽²⁾ ker je naložila vračilo zneskov domnevno nezdružljive pomoči od prejemnikov domnevnega ukrepa pomoči, saj je tako vračilo v nasprotju s splošnimi načeli prava Unije, predvsem načeloma legitimnih pričakovanj in pravne varnosti.

⁽¹⁾ Direktiva Sveta (EU) 2016/1164 z dne 12. julija 2016 o določitvi pravil proti praksam izogibanja davkom, ki neposredno vplivajo na delovanje notranjega trga (UL 2016, L 193, str. 1).

⁽²⁾ Uredba Sveta (EU) 2015/1589 z dne 13. julija 2015 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije (UL 2015, L 248, str. 9).

Tožba, vložena 7. novembra 2019 – WPP Jubilee in drugi/Komisija

(Zadeva T-756/19)

(2020/C 27/57)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožče stranke: WPP Jubilee Ltd (London, Združeno kraljestvo) in 11 drugih tožčih strank (zastopniki: C. McDonnell, Barrister, B. Goren, Solicitor, M. Peristeraki, odvetnik, in K. Desai, Solicitor)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožče stranke Splošnemu sodišču predlagajo, naj:

- ugotovi, da ni bilo nezakonite državne pomoči, razglasi za ničen člen 1 Sklepa Komisije z dne 2. aprila 2019 o državni pomoči SA.44896, ki jo je Združeno kraljestvo izvedlo v zvezi z nadzorovanimi tujimi družbami z izjemo pri financiranju skupin v delu, v katerem je ugotovljeno, da je šlo za nezakonito državno pomoč, in razveljavi zahtevo, da Združeno kraljestvo izterja domnevno nezakonito državno pomoč, ki so jo prejele tožče stranke v tem okviru (člena 2 in 3 izpodbijanega sklepa);
- podredno, razglasi za nična člena 2 in 3 izpodbijanega sklepa v delu, v katerem je zahtevano, da Združeno kraljestvo od tožčih strank izterja domnevno državno pomoč; in
- vsekakor Komisiji naloži plačilo stroškov tožčih strank v tem postopku.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožče stranke v utemeljitev tožbe navajajo sedem tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: v izpodbijanem sklepu so očitne napake pri presoji upoštevni dejstev in predpisov. Natančneje, Komisija naj ne bi razumela, kako se zadevna pravila Združenega kraljestva o nadzorovanih tujih družbah uporabljajo glede obravnavanja netrgovalnega finančnega dobička. Dalje se zatrjuje, da je v izpodbijanem sklepu izjema pri financiranju skupin napačno opredeljena kot davčna oprostitve. To je še posebej očitno, ker so bila nekatera posojila, ki so predmet te tožbe, financirana iz upravičenih virov.

2. Drugi tožbeni razlog: Komisija je neupravičeno ugotovila, da so pravila o nadzorovanih tujih družbah ukrep pomoči v smislu člena 107(1) PDEU in da tako dajejo selektivno prednost nekaterim subjektom. Natančneje, Komisija naj bi napačno opredelila referenčni sistem za presojo učinkov pravil o nadzorovanih tujih družbah in napačno opredelila dva različna položaja, kot da sta primerljiva s položajem, v katerem se uporablja izjema pri financiranju skupin. Zaradi teh napak je Komisija napačno ugotovila, da ta pravila dajejo selektivno prednost nekaterim subjektom na trgu. Poleg tega tožeče stranke trdijo, da je Komisija pravila o nadzorovanih tujih družbah napačno opredelila kot različna pravila v celotnem sistemu davka od dohodkov pravnih oseb v Združenem kraljestvu, pri čemer ni upoštevala drugih vidikov sistema davka od dohodkov pravnih oseb v Združenem kraljestvu, ki naj bi se uporabljala v povezavi s pravili o nadzorovanih tujih družbah. Zato naj bi bile pri preučitvi Komisije o primerljivosti in selektivnosti storjene očitne napake pri presoji upoštevnih dejstev in napačno uporabljeno pravo.
3. Tretji tožbeni razlog: tudi ob predpostavki, da so zadevni ukrepi glede nadzorovanih tujih družb pomoč v smislu člena 107(1) PDEU, je v izpodbijanem sklepu napačno ugotovljeno, da ni utemeljitve, ki bi lahko podpirala združljivost zadevnih ukrepov s pravili Unije o državnih pomočeh. Poleg tega je izpodbijani sklep neracionalen in neskladen, ker je Komisija pravilno potrdila, da je poglavje 9 dela 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 upravičeno v primerih, v katerih je edini razlog za uporabo obveznosti glede nadzorovanih tujih družb merilo „kapitala, povezanega z Združenim kraljestvom“, ker je to merilo zelo težko uporabiti v praksi, hkrati in ne da bi to ustrezno obrazložila pa je Komisija ugotovila, da navedeno poglavje 9 ni nikoli upravičeno v primerih, v katerih merilo funkcij osebja, pristojnega za odločanje, povzroči uporabo obveznosti glede nadzorovanih tujih družb. Čeprav je po navedbah tožečih strank položaj jasen, je merilo funkcij osebja, pristojnega za odločanje na splošno zelo težko uporabiti v praksi, tako da bi Komisija morala ugotoviti, da je navedeno poglavje 9 upravičeno tudi v okviru tega merila, in bi morala ugotoviti, da ni bilo državne pomoči.
4. Četrty tožbeni razlog: če bi bil izpodbijani sklep potrjen, bi bila njegova izvršitev z izterjavo domnevne državne pomoči od tožečih strank v nasprotju s temeljnimi načeli prava Unije, vključno s pravico ustanavljanja in svobodo opravljanja storitev, pri čemer so v primeru tožečih strank zadevne nadzorovane tuje družbe v drugih državah članicah.
5. Peti tožbeni razlog: odredba o izterjavi iz izpodbijanega sklepa ni utemeljena in je v nasprotju s temeljnimi načeli Unije.
6. Šesti tožbeni razlog: Komisija ni ustrezno obrazložila bistvenih elementov v izpodbijanem sklepu. Komisija nikakor ni upoštevala izjeme „upravičenih virov“ in ni preučila razlogov ali utemeljitev zanjo. Drugi primeri vključujejo ugotovitev, da se obveznost nadzorovanih tujih družb v skladu s poglavjem 5 lahko uporabi z uporabo merila funkcij osebja, pristojnega za odločanje, brez težav ali pretiranega bremena.
7. Sedmi tožbeni razlog: izpodbijani sklep je tudi v nasprotju z načelom dobrega upravljanja, ki zahteva, da Komisija zagotavlja preglednost in predvidljivost v svojih upravnih postopkih in izdaja svoje sklepe v razumnem roku. Ni upravičeno, da je Komisija v tem postopku rabila več kot štiri leta za izdajo sklepa o začetku preiskave in sklep sprejela več kot šest let po uvedbi spornega ukrepa.

Tožba, vložena 8. novembra 2019 – W.S. Atkins International/Komisija

(Zadeva T-758/19)

(2020/C 27/58)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: W.S. Atkins International Ltd (Epsom, Združeno kraljestvo) (zastopnika: M. Whitehouse in P. Halford, Solicitors)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka splošnemu sodišču predlaga, naj:

- Sklep Komisije (EU) 2019/1352 z dne 2. aprila 2019 o državni pomoči SA.44896, ki jo je Združeno kraljestvo izvedlo v zvezi z nadzorovanimi tujimi družbami z izjemo pri financiranju skupin (UL 2019, L 216, str. 1) razglasi za ničen;
- podredno, člen 2 izpodbijanega sklepa v delu, v katerem krši pravico tožeče stranke do ustanavljanja po členu 49 PDEU, razglasi za ničen; in
- Komisiji vsekakor naloži plačilo stroškov tožeče stranke.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja enajst tožbenih razlogov.

1. V okviru prvega tožbenega razloga navaja, da je Komisija napačno uporabila pravo in/ali storila očitno napako pri presoji z ugotovitvijo, da je sistem izjeme pri financiranju skupin (v nadaljevanju: sporni ukrep) povzročil ekonomsko prednost v smislu in obsegu člena 107(1) PDEU.
2. V okviru drugega tožbenega razloga trdi, da je Komisija napačno uporabila pravo in/ali storila očitno napako pri presoji pri opredelitvi referenčnega sistema za namene preučitve „selektivnosti“.
3. V okviru tretjega tožbenega razloga navaja, da je Komisija napačno uporabila pravo in/ali storila očitno napako pri presoji, ker je napačno ali nepopolno opredelila in ni pravilno razumela upoštevanih ciljev izbranega referenčnega sistema.
4. V okviru četrtega tožbenega razloga trdi, da je Komisija napačno uporabila pravo in/ali storila očitne napake pri presoji pri opredelitvi spornega ukrepa kot odstopanje od njenega izbranega referenčnega sistema.
5. V okviru petega tožbenega razloga zatrjuje, da je Komisija napačno uporabila pravo in/ali storila očitno napako pri presoji, ker je sporni ukrep na prvi pogled opredelila kot selektiven, pri čemer je nepravilno ugotovila, da je vključeval različno obravnavanje podjetij v pravno in dejansko primerljivem položaju.
6. V okviru šestega tožbenega razloga trdi, da je Komisija napačno uporabila pravo, ker je upoštevala Direktivo Sveta (EU) 2016/1164⁽¹⁾ pri presoji selektivnosti spornega ukrepa, čeprav je ta predpis začel veljati šele po koncu obdobja, v katerem je Komisija ugotovila, da je sporni ukrep državna pomoč.
7. V okviru sedmega tožbenega razloga navaja, da je Komisija z izpodbijanim sklepom zlorabila pooblastila, kar je v nasprotju z davčno suverenostjo Združenega kraljestva.
8. V okviru osmega tožbenega razloga trdi, da je Komisija storila očitne napake pri presoji z ugotovitvijo, da domnevno odstopanje ni upravičeno glede obdavčitve netrigovalnega finančnega dobička od upravičenih posojilnih razmerij, ki na prvi pogled spadajo v oddelek 371EB (dejavnosti v Združenem kraljestvu) Taxation (International and Other Provisions) Act 2010. V zvezi z izjemami glede „upravičenih virov“ in „ujemanja obresti od dobička“ sklep Komisije tudi nikakor ni obrazložen glede njihove utemeljitve oziroma njenega neobstoja.
9. V okviru devetega tožbenega razloga trdi, da je Komisija kršila člen 108(2) PDEU in člen 6 Uredbe (EU) 2015/1589⁽²⁾ ter dolžnost dobrega upravljanja po členu 41 Listine o temeljnih pravicah. Natančneje, v sklepu o začetku postopka ni navedla, da ima pomisleke glede utemeljitve „75-odstotne oprostitve“ iz oddelka 371ID Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 za preprečitev praktičnih težav pri preučitvi funkcije vodstvenega osebja v povezavi s posojili znotraj skupine, kot je zainteresiranim strankam dati ustrezno možnost podati izjavo v zvezi s tem: med preiskavo ni pozvala zainteresiranih strank, da bi podale izjavo v zvezi s tem, in v izpodbijanem sklepu ni upoštevala takih izjav, ki so jih zainteresirane stranke dejansko podale v zvezi s tem. Zato je izpodbijani sklep ničen.

10. V okviru desetega tožbenega razloga navaja, da je Komisija napačno uporabila pravo, ker je ugotovila, da obdavčitev družbe Združenega kraljestva za dobiček tujih hčerinskih družb „v obsegu, ki ga je mogoče pripisati domačemu premoženju in dejavnostim“, ne pomeni omejitve svobode ustanavljanja in da sporni ukrep ni bil potreben za zagotovitev skladnosti s svoboščinami iz Pogodbe.

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe (podredno) za razglasitev ničnosti člena 2 izpodbijanega sklepa navaja ta tožbeni razlog:

11. Z enajstim tožbenim razlogom trdi, da tudi če bi (kar sicer zanika) sporni ukrep vključeval shemo državne pomoči, je Komisija napačno uporabila pravo z ugotovitvijo, da vračilo pomoči ne bi bilo v nasprotju s temeljnimi načeli prava Unije, in naložitev vračila ne glede na to, da so ustanovitev nadzorovane tuje družbe in njena posojila družbam nerezidentkam skupine dejansko pomenili uresničevanje svobode ustanavljanja. Natančneje, v obravnavanem primeru bi se z vračilom kršila svoboda ustanavljanja tožeče stranke iz člena 49 PDEU. Zaradi take kršitve je treba naložitev vračila v členu 2 izpodbijanega sklepa razglasiti za nično.

(¹) Direktiva Sveta (EU) 2016/1164 z dne 12. julija 2016 o določitvi pravil proti praksam izogibanja davkom, ki neposredno vplivajo na delovanje notranjega trga (UL 2016, L 193, str. 1).

(²) Uredba Sveta (EU) 2015/1589 z dne 13. julija 2015 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije (UL 2015, L 248, str. 9).

Tožba, vložena 8. novembra 2019 – Yalwen/Komisija

(Zadeva T-759/19)

(2020/C 27/59)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Yalwen Ltd (Birmingham, Združeno kraljestvo) (zastopnika: M. Whitehouse in P. Halford, Solicitors)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka splošnemu sodišču predlaga, naj:

- Sklep Komisije (EU) 2019/1352 z dne 2. aprila 2019 o državni pomoči SA.44896, ki jo je Združeno kraljestvo izvedlo v zvezi z nadzorovanimi tujimi družbami z izjemo pri financiranju skupin (UL 2019, L 216, str. 1) razglasi za ničen;
- podredno, člen 2 izpodbijanega sklepa v delu, v katerem krši pravico tožeče stranke do ustanavljanja po členu 49 PDEU, razglasi za ničen; in
- Komisiji vsekakor naloži plačilo stroškov tožeče stranke.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja enajst tožbenih razlogov.

1. V okviru prvega tožbenega razloga navaja, da je Komisija napačno uporabila pravo in/ali storila očitno napako pri presoji z ugotovitvijo, da je sistem izjeme pri financiranju skupin (v nadaljevanju: sporni ukrep) povzročil ekonomsko prednost v smislu in obsegu člena 107(1) PDEU.

2. V okviru drugega tožbenega razloga trdi, da je Komisija napačno uporabila pravo in/ali storila očitno napako pri presoji pri opredelitvi referenčnega sistema za namene preučitve „selektivnosti“.
3. V okviru tretjega tožbenega razloga navaja, da je Komisija napačno uporabila pravo in/ali storila očitno napako pri presoji, ker je napačno ali nepopolno opredelila in ni pravilno razumela upoštevni cilj izbranega referenčnega sistema.
4. V okviru četrtega tožbenega razloga trdi, da je Komisija napačno uporabila pravo in/ali storila očitne napake pri presoji pri opredelitvi spornega ukrepa kot odstopanje od njenega izbranega referenčnega sistema.
5. V okviru petega tožbenega razloga zatrjuje, da je Komisija napačno uporabila pravo in/ali storila očitno napako pri presoji, ker je sporni ukrep na prvi pogled opredelila kot selektiven, pri čemer je nepravilno ugotovila, da je vključeval različno obravnavanje podjetij v pravno in dejansko primerljivem položaju.
6. V okviru šestega tožbenega razloga trdi, da je Komisija napačno uporabila pravo, ker je upoštevala Direktivo Sveta (EU) 2016/1164 ⁽¹⁾ pri presoji selektivnosti spornega ukrepa, čeprav je ta predpis začel veljati šele po koncu obdobja, v katerem je Komisija ugotovila, da je sporni ukrep državna pomoč.
7. V okviru sedmega tožbenega razloga navaja, da je Komisija z izpodbijanim sklepom zlorabila pooblastila, kar je v nasprotju z davčno suverenostjo Združenega kraljestva.
8. V okviru osmega tožbenega razloga trdi, da je Komisija storila očitne napake pri presoji z ugotovitvijo, da domnevno odstopanje ni upravičeno glede obdavčitve netrgovalnega finančnega dobička od upravičenih posojilnih razmerij, ki na prvi pogled spadajo v oddelek 371EB (dejavnosti v Združenem kraljestvu) Taxation (International and Other Provisions) Act 2010. V zvezi z izjemami glede „upravičenih virov“ in „ujemanja obresti od dobička“ sklep Komisije tudi nikakor ni obrazložen glede njihove utemeljitve oziroma njenega neobstoja.
9. V okviru devetega tožbenega razloga trdi, da je Komisija kršila člen 108(2) PDEU in člen 6 Uredbe (EU) 2015/1589 ⁽²⁾ ter dolžnost dobrega upravljanja po členu 41 Listine o temeljnih pravicah. Natančneje, v sklepu o začetku postopka ni navedla, da ima pomisleke glede utemeljitve „75-odstotne oprostitve“ iz oddelka 371ID Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 za preprečitev praktičnih težav pri preučitvi funkcije vodstvenega osebja v povezavi s posojili znotraj skupine, kot je zainteresiranim strankam dati ustrezno možnost podati izjavo v zvezi s tem: med preiskavo ni pozvala zainteresiranih strank, da bi podale izjavo v zvezi s tem, in v izpodbijanem sklepu ni upoštevala takih izjav, ki so jih zainteresirane stranke dejansko podale v zvezi s tem. Zato je izpodbijani sklep ničen.
10. V okviru desetega tožbenega razloga navaja, da je Komisija napačno uporabila pravo, ker je ugotovila, da obdavčitev družbe Združenega kraljestva za dobiček tujih hčerinskih družb „v obsegu, ki ga je mogoče pripisati domačemu premoženju in dejavnostim“, ne pomeni omejitve svobode ustanavljanja in da sporni ukrep ni bil potreben za zagotovitev skladnosti s svoboščinami iz Pogodbe.

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe (podredno) za razglasitev ničnosti člena 2 izpodbijanega sklepa navaja ta tožbeni razlog:

11. Z enajstim tožbenim razlogom trdi, da tudi če bi (kar sicer zanika) sporni ukrep vključeval shemo državne pomoči, je Komisija napačno uporabila pravo z ugotovitvijo, da vračilo pomoči ne bi bilo v nasprotju s temeljnimi načeli prava Unije, in naložitev vračila ne glede na to, da so ustanovitev nadzorovane tuje družbe in njena posojila družbam nerezidentkam skupine dejansko pomenili uresničevanje svobode ustanavljanja. Natančneje, v obravnavanem primeru bi se z vračilom kršila svoboda ustanavljanja tožeče stranke iz člena 49 PDEU. Zaradi take kršitve je treba naložitev vračila v členu 2 izpodbijanega sklepa razglasiti za nično.

⁽¹⁾ Direktiva Sveta (EU) 2016/1164 z dne 12. julija 2016 o določitvi pravil proti praksam izogibanja davkom, ki neposredno vplivajo na delovanje notranjega trga (UL 2016, L 193, str. 1).

⁽²⁾ Uredba Sveta (EU) 2015/1589 z dne 13. julija 2015 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije (UL 2015, L 248, str. 9).

Tožba, vložena 12. novembra 2019 – CAPA in drugi/Komisija**(Zadeva T-777/19)**

(2020/C 27/60)

*Jezik postopka: francoščina***Stranke**

Tožeče stranke: Coopérative des artisans pêcheurs associés (CAPA) (Le Tréport, Francija) in 10 drugih tožečih strank (zastopnik: M. Le Berre, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeče stranke Splošnemu sodišču predlagajo, naj:

— ugotovi, da je tožba dopustna in utemeljena;

in zato:

— Sklep Komisije C(2019)5498 final z dne 26. julija 2019 razglasi za ničen;

— Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbena razloga in bistvene trditve

Tožeče stranke v utemeljitev tožbe navajajo dva tožbena razloga.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev procesnih pravic, ki jih imajo tožeče stranke na podlagi člena 108(2) PDEU, ker naj bi bilo iz okoliščin sprejetja in vsebine izpodbijanega sklepa razvidno, da je Komisija objektivno imela dvome, ki bi morali voditi do začetka formalnega postopka preiskave.
2. Drugi tožbeni razlog: kršitev obveznosti obrazložitve.

Tožba, vložena 15. novembra 2019 – Sped-Pro S.A./Komisija**(Zadeva T-791/19)**

(2020/C 27/61)

*Jezik postopka: poljščina***Stranki**

Tožeča stranka: Sped-Pro S.A. (Varšava, Poljska) (zastopnica: Małgorzata Kozak, odvetnica)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- Sklep Evropske komisije C(2019) 6099 final z dne 12. avgusta 2019 (zadeva AT.40459) o zavrnitvi predloga tožeče stranke na podlagi člena 7(2) Uredbe št. 773/2004 ⁽¹⁾ razglasi za ničten in
- Evropski komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri razloge.

1. Prvi tožbeni razlog, ki se nanaša na bistveno kršitev postopka.

Tožeča stranka trdi, da je Komisija kršila člen 7(1) in (2) Uredbe št. 1/2003 ⁽²⁾ ter člen 7(1) Uredbe št. 773/2004 v povezavi s členom 41(1) in (2)(c) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah zaradi nespoštovanja načela odločanja v razumnem roku, saj je sklep izdala skoraj dve leti po vročitvi dopisa z dne 13. septembra 2017, s katerim je bila tožeča stranka obveščena o nameri, da bo njena pritožba zavrnjena, kar je vplivalo na izid postopka. Komisija je prav tako kršila pravico tožeče stranke do obravnavanja njene zadeve in tudi ni celovito obrazložila razlogov za zavrnitev pritožbe, kar se odraža v splošni vsebini dopisa z dne 13. septembra 2017, s katerim je bila tožeča stranka obveščena o nameri, da bo njena pritožba zavrnjena, in lakonični obrazložitvi izpodbijanega sklepa.

2. Drugi tožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev Pogodb.

Tožeča stranka trdi, da je Komisija kršila pravico do učinkovitega sodnega varstva, in sicer člen 2 PEU v povezavi s členom 19(1), drugi pododstavek te pogodbe in členom 47 Listine o temeljnih pravicah, s tem, da je menila, da je Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (predsednik urada za varstvo konkurence in potrošnikov, Poljska) „še posebej primeren organ za obravnavanje vprašanj, ki se postavljajo [...] v pritožbi“ (točka 21 izpodbijanega sklepa), ter je torej spregledala vsaj utemeljen dvom v zvezi z delovanjem pravne države na Poljskem in s tem povezano neodvisnostjo sodišč in neodvisnostjo predsednika urada za varstvo konkurence in potrošnikov. Komisija je med drugim spregledala vprašanje reorganizacije sodišč na Poljskem in dejstvo, da zadeve s področja varstva konkurence in potrošnikov obravnava novi senat za izredni nadzor in javne zadeve na Sąd Najwyższy (vrhovno sodišče), katerega člani se imenujejo na podoben način kot člani disciplinskega senata.

3. Tretji tožbeni razlog, ki se prav tako nanaša na kršitev Pogodb.

Tožeča stranka trdi, da je Komisija kršila člen 102 PDEU v povezavi s členom 17(1), drugi stavek, PDEU in členom 7(2) Uredbe št. 773/2004 ter členom 7(1) in (2) Uredbe Sveta (ES) št. 1/2003 zaradi očitne napake pri presoji interesa Unije in določitvi upoštevnega trga. Komisija je ugotovila, da je trg, na katerem je bila storjena domnevna kršitev, „v bistvu omejen na nacionalni železniški trg, čeprav bi se zatrjevana kršitev lahko nanašala tudi na podjetja s sedežem v tujini“. Komisija prav tako ni zagotovila polnega učinka (*effet utile*) člena 102 PDEU.

⁽¹⁾ Uredba Komisije (ES) št. 773/2004 z dne 7. aprila 2004 v zvezi z vodenjem postopkov Komisije v skladu s členoma 81 in 82 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 3, str. 81).

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov 81 in 82 Pogodbe (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 2, str. 205).

Tožba, vložena 20. novembra 2019 – DTE Systems/EUIPO – Speed-Buster (PedalBox +)**(Zadeva T-801/19)**

(2020/C 27/62)

*Jezik, v katerem je bila tožba vložena: nemščina***Stranke**

Tožeča stranka: DTE Systems GmbH (Recklinghausen, Nemčija) (zastopnik: U. Vietmeyer, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Speed-Buster GmbH & Co. KG (Sinzig, Nemčija)

Podatki o postopku pred EUIPO

Imetnik sporne znamke: tožeča stranka

Zadevna sporna znamka: besedna znamka Evropske unije PedalBox + – Prijava št. 16 637 266

Postopek pred EUIPO: postopek za izbris

Izpodbijana odločba: odločba prvega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 5. septembra 2019 v zadevi R 1934/2018–1

Tožbeni predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj

- razveljavi odločbo oddelka za izbris tožene stranke z dne 1. avgusta 2018, št. 16 223 C (ničnost), in oddelka za pritožbe tožene stranke z dne 5. septembra 2019 v postopku s pritožbo R 1934/2018-1;
- znamko Unije št. 16 637 266 v polnem obsegu, tako kot jo je tožena stranka registrirala in overila, ohrani v registru;
- podredno, če bi Splošno sodišče ugotovilo, da je treba ugotoviti nova dejstva, toženi stranki naloži, naj sprejme novo odločbo glede potrebe, da se ohrani razpoložljivost pojma „PedalBox +“, ne da bi se pri tem upoštevalo oznake proizvodov družb SPEED-BUSTER GmbH & Co. KG., Mosaikweg 18, 53489 Sinzig, Nemčija, ali CPA Performance GmbH, Jurastraße 1, 73119 Zell unter Aichelberg, Nemčija.

Navajani tožbeni razlog

- Kršitev člena 59(2) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta.

Tožba, vložena 21. novembra 2019 – Ultrasun/EUIPO (ultrasun)**(Zadeva T-805/19)**

(2020/C 27/63)

*Jezik postopka: nemščina***Stranke***Tožeča stranka:* Ultrasun AG (Zürich, Švica) (zastopnika: A. von Mühlendahl in H. Hartwig, odvetnika)*Tožena stranka:* Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)**Podatki o postopku pred EUIPO***Zadevna sporna znamka:* prijava figurativne znamke Skupnosti v barvi ultrasun – Prijava št. 17 898 795*Izpodbijana odločba:* odločba četrtega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 5. septembra 2019 v zadevi R 531/2019-4**Tožbena predloga***Tožeča stranka predlaga, naj:*

- razveljavi izpodbijano odločbo;
- EUIPO naloži plačilo stroškov, vključno s stroški tožeče stranke v postopku pred odborom za pritožbe.

Navajani tožbeni razlogi

- Kršitev člena 7(1)(c) Uredbe št. 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta;
- kršitev člena 7(1)(b) Uredbe št. 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta;
- kršitev člena 95(1) Uredbe št. 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta.

Tožba, vložena 21. novembra 2019 – Govern d'Andorra/EUIPO (Andorra)**(Zadeva T-806/19)**

(2020/C 27/64)

*Jezik postopka: španščina***Stranki***Tožeča stranka:* Govern d'Andorra (zastopnik: P. González-Bueno Catalán de Ocón, odvetnik)*Tožena stranka:* Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Podatki o postopku pred EUIPO

Zadevna sporna znamka: prijava figurativne znamke Evropske unije Andorra – zahteva za registracijo št. 16 797 912

Izpodbijana odločba: odločba drugega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 26. avgusta 2019 v zadevi R 737/2018-2

Tožbena predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- izpodbijano odločbo razveljavi;
- EUIPO naloži plačilo stroškov.

Navajana tožbena razloga

- Kršitev člena 7(1)(b) in (c) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta;
- pravna negotovost zaradi različnih odločb, ki jih je EUIPO sprejel v zvezi z zelo podobnimi znamkami, in potreba po obrazložitvi odločb.

Tožba, vložena 25. novembra 2019 – Silgan International in Silgan Closures/Komisija

(Zadeva T-808/19)

(2020/C 27/65)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeči stranki: Silgan International Holdings BV (Amsterdam, Nizozemska) in Silgan Closures GmbH (München, Nemčija) (zastopniki: D. Seeliger, H. Wollmann, R. Grafunder, B. Meyring in E. Venot, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeči stranki predlagata,

- razglasitev ničnosti sklepa Komisije C(2019) 8501 final z dne 20. novembra 2019 (AT.40522 – Metal Packaging [ex Pandora]) za zavezo k izmenjavi podatkov, in
- Komisiji naj se naloži plačilo stroškov tožečih strank.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeči stranki v utemeljitev tožbe navajata naslednje tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: neupoštevanje pravice do obrambe

S prvim tožbenim razlogom trdita, da z izpodbijanim sklepom niso bile upoštevane bistvene pravice do obrambe, saj postavljena vprašanja temeljijo pretežno na dokumentih in informacijah, ki sta jih tožeči stranki pred tem kot glavni priči podali nemškemu Bundeskartellamt (zvezni organ za varstvo konkurence) v postopku, v katerem odloča. Komisija je zahtevala te dokumente in informacije v okviru nedopustne izmenjave informacij z Bundeskartellamt (zvezni organ za varstvo konkurence) oziroma nezakonitega pregleda, ki temelji na tem.

2. Drugi tožbeni razlog: nepristojnost Komisije zaradi kršitve načela subsidiarnosti

Z drugim tožbenim razlogom trdita, da Komisija ni pristojna za vodenje postopka zoper tožeči stranki in za sprejetje izpodbijanega sklepa. Glede na obsežne preiskave, ki jih je izvedel Bundeskartellamt (zvezni organ za varstvo konkurence) in nacionalni postopek, ki dopušča odločitev, namreč ni očitno zakaj Bundeskartellamt (zvezni organ za varstvo konkurence) ni bil primeren za to, da postopek preiskave v tej zavedi izpelje do konca oziroma zakaj je Komisija v boljšem položaju, da izvede preiskovalne ukrepe.

3. Tretji tožbeni razlog: nezadostna utemeljitev

S tretjim tožbenim razlogom trdita, da izpodbijani sklep ni dovolj utemeljen, saj ne vsebuje nobenega pojasnila, zakaj se Komisija v luči načela subsidiarnosti šteje za pristojno, da izvaja preiskavo v zvezi s tožečima strankama.

4. Četrty tožbeni razlog: kršitev pravice do dobrega upravljanja v skladu s členom 41 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah

S četrty tožbenim razlogom trdita, da Komisija ni upoštevala zahteve glede dobre upravne prakse in je kršila člen 41 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, zaradi nesorazmernosti sklepa, saj so z njim kršena zakonita pričakovanja tožečih strank, in je v nasprotju z zahtevo glede nepristranskosti in pravičnosti.

5. Peti tožbeni razlog: zloraba pooblastil

S petim tožbenim razlogom trdita, da zahteva po informacijah temelji na nepravilnih preudarkih, ker je Komisija v postopku preiskave, zlasti pa z izpodbijanim sklepom, v sodelovanju z Bundeskartellamt (zvezni organ za varstvo konkurence) sledila cilju, da se obide določbe v zvezi z sankcioniranjem kršitev člena 101 PDEU, ki so določene v nemškem pravu.

Tožba, vložena 22. novembra 2019 – Liga Nacional de Fútbol Profesional/EUIPO (El Clasico)

(Zadeva T-809/19)

(2020/C 27/66)

Jezik postopka: španščina

Stranke

Tožeča stranka: Liga Nacional de Fútbol Profesional (Madrid, Španija) (zastopnica: C. Casas Feu, odvetnica)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Podatki o postopku pred EUIPO

Zadevna sporna znamka: mednarodna registracija figurativne znamke El Clasico, v kateri je imenovana Evropska unija – Prijava št. 1 379 292

Izpodbijana odločba: odločba drugega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 1. oktobra 2019 v zadevi R 1966/2018-2

Tožbeni predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- izpodbijano odločbo razveljavi;
- izda sodbo, s katero naj odobri registracijo mednarodne znamke št. 1 379 292 El Clásico (mešana) za razred 41 v Evropski uniji v imenu La Liga Nacional de Fútbol Profesional.
- EUIPO naloži plačilo stroškov.

Navajani tožbeni razlog

- Kršitev člena 7(3) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta.

Tožba, vložena 22. novembra 2019 – Nutravita/EUIPO - Pegaso (nutravita Healthy Mind, Body & Soul.)

(Zadeva T-814/19)

(2020/C 27/67)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Nutravita Ltd (Maidenhead, Združeno kraljestvo) (zastopnika: H. Dhondt in J. Cassiman, odvetnika)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Pegaso Srl (Negrar, Italija)

Podatki o postopku pred EUIPO

Prijavitelj sporne znamke: tožeča stranka

Zadevna sporna znamka: prijava figurativne znamke Skupnosti nutravita Healthy Mind, Body & Soul. v svetlo zeleni in črni barvi – Prijava št. 16 255 804

Postopek pred EUIPO: postopek z ugovorom

Izpodbijana odločba: odločba četrtega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 11/9/2019 v zadevi R 80/2019-4

Tožbena predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- izpodbijano odločbo razglasi za nično;
- EUIPO naloži plačilo stroškov.

Navajani tožbeni razlogi

- kršitev člena 47(2) Uredbe št. 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta;
 - kršitev člena 18 Uredbe št. 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta;
 - kršitev člena 10(3) Delegirane Uredbe Komisije št. 2018/625;
 - kršitev člena 71(1)(b) Delegirane Uredbe Komisije št. 2018/625;
 - kršitev člena 71(1) Uredbe št. 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta; in
 - kršitev člena 8(1)(b) Uredbe št. 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta.
-

Tožba, vložena 27. novembra 2019 – Olimp Laboratories/EUIPO - OmniVision (Hydrovision)

(Zadeva T-817/19)

(2020/C 27/68)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Olimp Laboratories sp. z o.o. (Dębica, Poljska) (zastopnik: M. Kondrat, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druška stranka pred odborom za pritožbe: OmniVision GmbH (Puchheim, Nemčija)

Podatki o postopku pred EUIPO

Prijavitelj sporne znamke: tožeča stranka

Zadevna sporna znamka: prijava figurativne znamke Evropske unije Hydrovision – prijava št. 16 286 841

Postopek pred EUIPO: postopek z ugovorom

Izpodbijana odločba: odločba drugega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 13. septembra 2019 v zadevi R 2371/2018-2

Tožbeni predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- izpodbijano določbo razveljavi in zadevo vrne v ponovno odločanje EUIPO; ali
- izpodbijano odločbo razveljavi;
- tožeci stranki prisodi stroške.

Navajana tožbena razloga

- Kršitev člena 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta;
- Kršitev načela varstva legitimnih pričakovanj in načela pravne varnosti.

Tožba, vložena 27. novembra 2019 – Dvectis CZ/EUIPO – Yado (Podporne blazine)**(Zadeva T-818/19)**

(2020/C 27/69)

*Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina***Stranke**

Tožeča stranka: Dvectis CZ s.r.o. (Brno, Češka republika) (zastopnica: J. Svojanovská, odvetnica)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Yado s.r.o. (Handlová, Slovaška)

Podatki o postopku pred EUIPO

Imetnik spornega modela: tožeča stranka

Zadevni sporni model: mednarodna registracija modela št. 3222 504-0001

Izpodbijana odločba: odločba tretjega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 10. septembra 2019 v zadevi R 513/2018-3

Tožbeni predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi izpodbijano odločbo;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov tožeče stranke v zvezi s tem postopkom.

Če Splošno sodišče zgornjemu predlogu ne bi ugodilo, tožeča stranka predlaga, naj:

- izpodbijano odločbo spremeni tako, da bo pritožbi, ki jo je tožeča stranka vložila 21. marca 2018, v celoti ugodeno in da bo zadevni model ostal veljaven;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov tožeče stranke v zvezi s tem postopkom.

Navajani tožbeni razlog

- Bistvena kršitev postopka.
-

Tožba, vložena 2. decembra 2019 – Man and Machine/EUIPO – Bim Freelance (bim ready)**(Zadeva T-819/19)**

(2020/C 27/70)

*Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina***Stranke***Tožeča stranka:* Man and Machine Ltd (Thame Oxfordshire, Združeno kraljestvo) (zastopnik: R. Peto, odvetnik)*Tožena stranka:* Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)*Druga stranka pred odborom za pritožbe:* Bim Freelance Corp. (Miami, Florida, Združene države)**Podatki o postopku pred EUIPO***Imetnik sporne znamke:* tožeča stranka*Zadevna sporna znamka:* mednarodna registracija, v kateri je imenovana Evropska unija, za figurativno znamko bim ready – mednarodna registracija, v kateri je imenovana Evropska unija, št. 1 359 265*Postopek pred EUIPO:* postopek z ugovorom*Izpodbijana odločba:* odločba prvega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 17. septembra 2019 v zadevi R 317/2019-1**Tožbena predloga***Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:*

- razveljavi izpodbijano odločbo;
- EUIPO naloži plačilo stroškov.

Navajani tožbeni razlog

- Kršitev člena 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta.

Tožba, vložena 2. decembra 2019 – Herlyn in Beck/EUIPO - Brillux (B.home)**(Zadeva T-821/19)**

(2020/C 27/71)

*Jezik, v katerem je bila tožba vložena: nemščina***Stranke***Tožeči stranki:* Sonja Herlyn (Grünwald, Nemščina), Christian Beck (Grünwald) (zastopnica: H. Hofmann, odvetnica)*Tožena stranka:* Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)*Druga stranka pred odborom za pritožbe:* Brillux GmbH & Co. KG (Münster, Nemčija)

Podatki o postopku pred EUIPO

Prijavitelj sporne znamke: tožeča stranka

Zadevna sporna znamka: mednarodna registracija znamke B.home – Prijava št. 16 961 336

Postopek pred EUIPO: postopek z ugovorom

Izpodbijana odločba: odločba petega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 24/9/2019 v zadevi R 373/2019-5

Tožbeni predlogi

Tožeča stranka predlaga,

- naj se izpodbijana določba razveljavi ali spremeni in naj se potrdi odločba odbora za ugovore pri Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) v postopku št. B2976549 z dne 10. decembra 2018;
- naj se EUIPO naloži plačilo stroškov;
- naj se določi rok za ustno obravnavo.

Navajani tožbeni razlog

- Kršitev člena 8(1)(b) Uredbe št. 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta

Tožba, vložena 3. decembra 2019 – Asoliva in Anierac/Komisija

(Zadeva T-822/19)

(2020/C 27/72)

Jezik postopka: španščina

Stranke

Tožeči stranki: Asociación Española de la Industria y Comercio Exportador de Aceite de Oliva (Asoliva) (Madrid, Španija) in Asociación Nacional de Industriales Envasadores y Refinadores de Aceites Comestibles (Anierac) (Madrid) (zastopnik: V. Rodríguez Fuentes, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlog

Tožeči stranki Splošnemu sodišču predlagata, naj razglasi ničnost člena 1(1)(b) Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2019/1604 z dne 27. septembra 2019 o spremembi Uredbe (EGS) št. 2568/91 o značilnostih oljčnega olja in olja iz oljčnih tropin ter o ustreznih analiznih metodah, ki je bila objavljena v UL 2019, L 250, str. 14.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeči stranki v utemeljitev tožbe navajata tri razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev Pogodb

- Tožeči stranki menita, da je z izpodbijanim aktom, ki določa neizpodbojno domnevo o neskladnosti kakovosti oljčnega olja, za katero so določene sankcije, kršeno načelo domneve nedolžnosti iz člena 48 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah.

2. Drugi tožbeni razlog: kršitev načela pravne varnosti
 - Tožeči stranki menita, da je z neizpodbojno domnevo o neskladnosti, ki jo določa izpodbijani akt, ogrožena pravna varnost, saj temelji na metodi, ki zaradi nenatančnosti ne omogoča zagotovitve spoštovanja zahtevanega standarda z zadostno zanesljivostjo.
3. Tretji tožbeni razlog: kršitev načela sorazmernosti v povezavi s svobodo gospodarske pobude.
 - Tožeči stranki menita, da je z neizpodbojno domnevo, ki jo določa izpodbijani akt, nesorazmerno omejena svoboda gospodarske pobude, ker je s to domnevo uvedeno omejevanje te pobude na podlagi metode, ki ni natančna, ima pa absolutne posledice, pri čemer niso upoštevane druge obstoječe metode ali dokazi.

Sklep Splošnega sodišča z dne 25. novembra 2019 – Lipitalia 2000 in Assograssi/Komisija

(Zadeva T-189/18) ⁽¹⁾

(2020/C 27/73)

Jezik postopka: italijanščina

Predsednik prvega senata je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 166, 14.5.2018.

Sklep Splošnega sodišča z dne 26. novembra 2019 – Stada Arzneimittel/EUIPO (Upodobitev dveh druga nad drugo razporejenih upognjenih rdečih črt)

(Zadeva T-290/19) ⁽¹⁾

(2020/C 27/74)

Jezik postopka: nemščina

Predsednica šestega senata je odredila izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 213, 24.6.2019.

ISSN 1977-1045 (elektronska različica)
ISSN 1725-5244 (tiskana različica)

Urad za publikacije Evropske unije
L-2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL